

Az utolsó ponton

57. ŐSZI SPARTACUS KUPA

A Tabáni Spartacus Sport és Környezetvédő Egyesület 2009. november 7-8-án Gánt-Bányatelep közelében (Gém-hegy) rendezte kétnapos, normáltávú, országos rangsoroló versenyt, mintegy 800 induló részvételével. A pályakitűzők a felhagyott bauxitbányában nem tűztek ki pontokat, de egy-két kategória valamelyik átmenetének útvonalválasztásánál a bánya területe is szóba jöhetett. Képriportunkban főleg a 2. napi meredek befutószakaszon készült képek láthatók.

(Fotó: Nemesházi L.)

A Cél madártávlatból

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2009. 10. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Máthé Fanni, Nemesházi László,
Spilkóné Bacsó Piroska
Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzárta megjelenik

10. szám 11. 24. 12. 04.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók
Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

A Tájoló Szerkeztősége kellemes
örömteli karácsonyi ünnepeket
és békés boldog tájfutó sikerekben
gazdag új esztendőt kíván minden
kedves olvasójának!

A DÉLI-BÜKK FELFEDEZÉSE

avagy Eger Nagydíj

Egyik legnagyobb hegységünk, a Bükk déli része mindezidáig gyakorlatilag feltérképezetlen volt tájfutás szempontjából. A Hór-völgytől északkeletre csak Miskolc előtt létezik a nem túl friss – bár egy részében idén a VB kapcsán felújított – Nagy-Kőmáza térkép. 1965-ben ugyan a Kács feletti részen került megrendezésre az egyéni OB, de annak a térképe még a kor mód-szerével turistatérképek alapján, fotózás készült, helyszínelést nem látott.

Miért volt a terület azóta hanyagolva? A turistatérképekre, de akár az említett 65-ös térképre nézve is adódhatott egy logikus válasz: nem elég részletgazdag, mély völgyek és hegyoldalak alkotják nyilván homogén növényzettel. Amikor azonban az Egri Spartacus Cserépfalu fölé hirdette meg a tavalyi Eger Nagydíjat és elkészített egy mai kornak megfelelő térképet, kiderült, hogy ez nem így van. Növényzetileg egy igen változatos terepen futhattak a résztvevők, és a fennsíkról ismert mészégetők és egyéb domborzati objektumok is

szép számmal akadtak a finom tájékozódást kívánó pontelhelyezéshez. Az idei évben pedig kelet felé folytatódott a térképkészítés, hasonló terepviszonyokról, amelyben most is Popey játszott a főszerepet.

A technikás terep tökéletes volt az első napra meghirdetett középtáv-hoz, bár a pályák kicsit hosszúra sikerültek a nagyobb kategóriákban, ahol a leginkább lehetne érzékelni a középtáv és a normáltáv közti különbséget. Másnap a klasszikus távon hosszabb átmenetekkel próbálkozott a pályakitűző, de ezek sajnos nem mindig jelentettek útvonalválasztást.

Jellegzetessége volt a versenynek, hogy miközben a második nap kiemelt verseny volt, a legfőbb felnőtt kategóriákban csak a másodvonalon mérkőzött meg egymással, főleg a férfiagnál, ellenben az elit mezőny a nyílt technikásban gyülekezett.

Kovács Ádám ugyan csak másnap indult itt, Zsebeházy Isti pedig gavallér módon nem fogta a gyűjtőt, hogy mégse ő nyerjen, de így is egy ifi válogatott kerettag, Kinde Mátyás lett az összetett győztes ebben a kategóriában. A dolog igazából nem újkeletű. Gyurkó Fanni blogjából jól képet kaphat az olvasó élversenyzőink őszi szezonjáról: két (vagy a MEFOB-bal együtt esetleg három) bajnoki hétvége, skandináv

Az utolsó ellenőrzőponton

kiutazás, pénzdíjas futóversenyek és persze az egész éves világversenyek után ilyenkor nem vágnak már több éles versenyzésre. Jövőre már komolyabb kiemelt versenyekre számíthatunk, mert – ezt figyelembe véve is – jelentősen csökken a számuk.

További érdekessége volt a versenynek az itthon az idei évig ismeretlen parkolási díj. Bár nem itt, hanem a Hungaria kupán debütált, ott rendezői választás volt, itt viszont az erdészet részéről fogalmazódott meg követelésként, az erdészeti útra való behajtásért. Ezért nem is parkolási, inkább behajtási díj volt ez, már csak azért is, mert parkoló sajnos nem volt, az út szélén lehetett sorakozni. Mivel a díj a kiírásba még nem került bele – bár a nevezési határidő előtt már ismert volt – a rendezőség átvállalta a versenyzőktől a 60 %-át. A jövőben talán nem szükséges ilyen nagyvonalúság. Ugyan gyanítom, hogy az erdészetet állami céggént a költségvetési megszorítások inkább befolyásolták a díj elkérésében, mint a környezetvédelmi szempontok, végső soron indokolt, hogy minél kevesebb kocsi hajtson be a védett területekre és a rendezők célhely-választási szabadságát is megnövelni, ha minél kisebb parkolóhelyről kell gondoskodni.

Skuló Marci

Fotó: Nemesházi L.

Fiatalkok a dobogón

ELTÜNTEK

Négy magyar hegymászonak – dr. Csizmadia Péter, Mikolovits Veronika, Tolnay Kata és Pechtol Balázs – veszett nyoma a Kelet-Himaláján.

A hegymászócsoport tagjai a Himalája szomszédságában lévő – ember még nem járta – 6079 méteres – Zsen Csong Feng (Ren Zhong Feng) csúcsot készültek meghódítani. Az 1973-as születésű Tolnay Katalin 2007 óta a Soproni Műegyetemi AC színeiben indult tájfutó versenyeken, így az idei váltó OB N105-ös kategóriájában is, ahol dobogós helyen végzett klubtársaival.

“Kedves Mindenki!

Hamarosan elutazom Kínába hegyremászni egy hónapra.”

Kaptuk többen a levelet októberben Katától. Három társával a Ren Dzsong Feng 6079 m-es csúcsát készült megmászni a

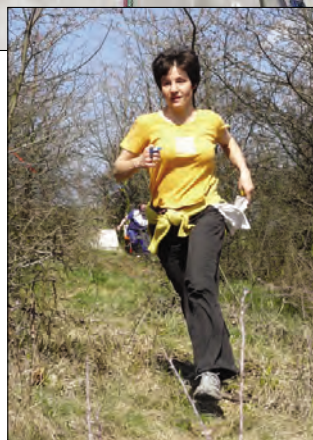

Kelet-Himalájában. Úgy tervezte, hogy a Spari Kupára hazajön. Nem ért vissza. Társaival eltűnt a hegyek között és keresésük eddig eredménytelen volt. Nem ismétlem a hivatalos híreket, ennél személyesebb emléket szeretnék megosztani Róla.

„Most nézz körül, ez a születésnapi ajándékod!” – Mondta ezt nekem 10 éve egy pilisi szikla tetején a napsütötte tájra körbemutatva. Aztán előkerült egy meglepetés torta és poharak a koccintáshoz. Születésnapjaim közül kevés vetekszik ezzel.

Azon gondolkodtam, hogy mivel lepjelek meg ha hazaérsz, mert november elsején volt a születésnapod és akkor még – nem is tudtam mennyire – messze jártál.

Jöttél-mentél, másztál, utaztál, futottál, bicikliztél, térképet javítottál, tanultál, fordítottál, dolgoztál. Amikor az úti beszámolóidat és regénybe illő kalandjaidat hallgattuk csodáltkunk, hogy milyen helyekre merészkedsz (Kamcsatka,

Kaukázus, Atlasz, Tibet). Azt a sok szépséget, kalandot nemcsak élménybeszámolóidban törekedtél velünk megosztani, hanem igaziból is hívtál, vittél minket. Olyan helyekre ahová Nélküled eszünkbe sem jutott volna elindulni. Ismeretségek, barátságok szövődtek rajtat keresztül.

Árván vár most a kis házad, amelyik a Spari Kupák idejére vidám, teljes panziós tömegszállássá alakult.

Kata! Hiányzol sokunknak:

Orsi (Magyari Orsolya)

Az idei Váltó OB 3. helyezetteje N105-ben a SMAFC váltója, elől áll Tolnay Kata

DR. KISS ENDRE A TÁJFUTÓ SZÍV IDEI KITÜNTETETTJE

A tájfutás iránt szívvel-lélekkel elkötelezettek számára alapított elismerést ebben az évben dr. Kiss Endrének ítélte a hét tagú grémium. A civil kezdeményezésre alapított díjat november 20-án, jó hangulatú tájfutó találkozó keretében adták át Budapesten.

A díjazás főbb szempontjai idén sem változtak: hosszabb időn át tartó elkötelezettség a tájfutás iránt, a sportág fellendítése érdekében végzett eredményes munka, személyes áldozatvállalás akár a háttérben is, függetlenül a sportág hivatalos fórumai részéről kapott vagy éppen elmaradó pozitív visszajelzésektől. Kiss Endre sportpályafutását a pécsi Nagy Lajos gimnázium országosan is elismert kosárlabda csapatában kezdte, ott, ahonnan válogatott játékosok is kikerültek. Ebből az időből őrzi az Országos Középiskolás Bajnokság aranyérmét. Majd az atlétika következett. 100 métertől a hosszabb távokig bezárólag több számban is ért el jó eredményt. 800 méteres síkfutásban Országos Főiskolás Bajnokságon is győzött. Kiöregedő atlétaként beszéltek rá, hogy induljon egy tájfutók által rendezett terepfutáson. Ezt követően 1974-ben, 31 évesen kezdett el tájékozódni.

Szimbolikus jelentése is lehet annak, hogy személyében egy futó atléta abban az évben lett tájfutó, amely évben az MTA Nyelvtudományi Intézete elfogadta a „tájfutó” szó használatát, ezzel lehetővé vált az országos szövetség nevében is rejlő, kissé nehézkes „tájékozódási-futó” kifejezés megváltoztatása. Bandiból nem lett élversenyző, de bekapcsolódása révén hamarosan gyökeres változások indultak a PVSK-ban. Edzőként, majd szakosztályvezető-

ként új pályára helyezte nemcsak a szakosztályt, de a megyei szövetség titkáráként a térség tájfutó életét is. A szinte robbanásszerűen érkező eredmények nyomán országos szinten is elismert szakemberré vált.

Mindaddig a PVSK csak egy ifjúsági országos bajnokkal büszkélkedhetett Göbölös István 1963-as eredménye alapján. Másodikként Gyenis Zoltán lett bajnok szintén ifiben, 1975-ben. Győzelmét a Kiss Bandi „korszak” nyitányának tekinthetjük.

Az 1977-es melegmáyi ONEB-en az esélyesként induló Szabó László nyerte a PVSK első felnőtt bajnokságát, de már ott voltak mögötte az elkövetkező évek felnőtt, junior, ifi és serdülő bajnokai, fiúk és eleinte kisebb számban lányok is: Kelemen János, Nagy Marci, Széles Gábor, Sziebert Péter, Pavlovics Gábor, Paróczi Zsolt, Kovács Ildikó, hogy csak néhány nevet említsék a kezdetekből.

A kiváló eredmények már 1979-ben a szakosztályi pontverseny élére repítették a PVSK-t, ezen jeles esemény 30. évfordulóját éppen idén ünnepelhetjük.

Kiss Bandi felismerte a versenyek rendezésének jelentőségét is, amelyek egyre tekintélyesebbé váló sorához kiváló szervező képességé-

vel döntő mértékben járult hozzá. Az országos bajnokságokat akkoriban az MTFSz rendezte olyan összeszokott gárdával, amelynek tagjai leginkább fővárosi klubok „országos” minősítésű versenybírói voltak. A bírók feladatai közé tartozott a verseny térképének helyesbítése is, amit legtöbbször csapatmunkában egy-két hétvégén közösen tudtak le. A Mecsek kupák már hosszú évekre visszanyúló sikerére alapozva Kiss Bandi 1976-ban felvállalta az Országos Váltóbajnokság megrendezését is. Minden feladatot helyi versenybíróknak szánt, beleértve az abaligeti Szuadó térkép elkészítését is, amely ennek a különleges terepnek az első színes térképe lett. A rendhagyó feladat megoldására titokban egy ismertebb helyesbítő is bevont, biztosra akart menni. A siker nem is maradt el, sőt tovább fokozódott a következő években:

1977. ONEB Komló, Sikonda, 1979. ONEB Petőc-pusztá, Hetvehely, 1980. és 1982. Nemzetek Viadala Orfű, sok-sok ragyogó PVSK-s eredménnyel.

Külön említést érdemel az 1981-es Mecsek kupát, illetve PVSK váltót megelőző napon a Vízfő terepen rendezett nemzetközi Ifjúsági Torna, amely kiváló lehetőséget

Dr. Kiss Endre átveszi a díjat

Kiss Bandi fotóalbumot ad át Bozán Györgynek, egykori Mecsek Kupa győztesnek

teremtett a hazai utánpótlás és külföldi kortársaik összecsapására. Az 1983-as zalaegerszegi VB rendezéséből talán a pécsi tájfutók profitáltak a legtöbbet, mert testközelből figyelhették a világ legjobbjait az ide szervezett VB edzőtáborok során. Nemcsak hazai, de nemzetközi viszonylatban is mérőföldkő volt az 1986-os első és egyben nyílt Junior EB megrendezése a Keleti-Mecsekben, Váralján. A verseny azért volt nyílt, hogy az Európán kívüli junior válogatottak is részt tudjanak venni. Nem is kellett ezután sokat várni a szakosztály történetének eddigi legnagyobb sikerére. Pavlovics Gábor 1988-ban győzött a belgiumi Junior EB-n. Sikeréhez csatlakozott Paróczi Zsolt, aki a második helyen végzett, így az ezüst is PVSK versenyzőé lett. Ne gondolja senki, hogy a PVSK illetve a pécsi tájékozódás minden sikere csak és kizárólag dr. Kiss Endre érdeme lenne. Kitarót cél tudatos munkájának és különösen a természetjáró hagyományokban gyökerező szemlélettől nagyon is különböző friss elgondolásainak köszönhetően gyorsultak fel a folyamatok. Menedzserként sokkal többet tudott és tud még ma is kihozni a csapatból, mint bárki is gondolta volna. Nagyon sokban neki köszönhető, hogy a PVSK egy csapat lett a szó nemes értelmében, ahol a közös siker nem tűri meg a sztár allűröket.

Nem mindig és nem mindenki értett vele egyet. Hosszú tájfutó szakmai élete során sokszor lépett vissza, mondott le pozíciókról, de soha nem távolodott el, nem vesztette kedvét, lendülete töretlen maradt, újra és újra munkába állt. Vitákat váltott ki, hogy Bandi a profizmust helyezte előtérbe az amatőrökkel szemben. A '70-es évek végén kapcsolatai révén megteremtette a lehetőséget, hogy a legjobbak sportállást kapjanak. Ez más sportágakban általános volt, néhány tájfutó klubban is létezett már, de távolról sem volt elfogadott. Miután a PVSK Tájfutó szakosztálya „A” kategóriás besorolásra lett bátran harcoltak ki, hogy a mellékfoglalkozású edzők mellett legyen főfoglalkozású vezető edző és technikai vezető. Bandi munkájának máig ható vezérfonala, hogy minél szélesebb körben igyekszik elismertetni a tájfutást. Ennek egy jellemző eseménye volt, hogy 1981-ben a megyei Művelődésügyi osztály szervezésében 45 testnevelő tanár részére tartott egész napos továbbképzést a tájfutás témakörében, akik elméleti ismereteiket helybeli háziversenyen hasznosíthatták. Mindent kezdeményezését felsorolni lehetetlen, de van teljesen friss példa is. Az idei Diákolimpia országos döntője után egy tárgyaláson mellékesen rákérdezett egy polgármesterre, hogy tudják-e milyen kiváló eredményt ért el az

egyik gyerekük. A hír nyomán született díszoklevéllel sportágunk vált ismertebbé.

Edzői munkája nyomán az országos, sőt nemzetközi sikereket elérő sportolókat nehéz lenne összeírni. Most elégedjünk meg annyival, hogy dr. Kiss Endre kétszer volt a magyar világbajnoki csapat vezetője, elsőként a magyar VB-n 1983-ban. Volt tagja az MTFSz elnökségének, vezette annak Fegyelmi bizottságát. A Baranya megyei Szövetségben évtizedeken át viselt tisztségeiről egyéb elfoglaltságai miatt már lemondott. Jelenleg a PVSK tiszteletbeli elnöke.

A pécsi tájfutással kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy a PVSK, dominanciája ellenére sem kebelezte be, nem nyomta agyon a város többi tájfutó klubját. Sőt. A tájfutó szakosztályok egészséges együttműködését példázza a Mecsek kupák mellett olyan versenyek mint az 1992-es orfűi World Cup / Világ kupa, az 1977-es és 2007-es Hungária kupák közös megrendezése. Meg az a döntés is, hogy a PVSK utánpótlásnevelő, élversenyző profilú erősít, a Pécsi Vörös Meteor pedig inkább a szenior versenyzőknek ad teret. Jelenleg Kiss Bandi is PVM színekben áll rajthoz. De azért mindenhol ott van, ahogy a Szigetvári Takaréknál logóját is sokfelé fedezhetjük fel: térképeken, programfüzeteken vagy honlapokon a szponzorok között. A munkában fáradhatatlan, tekintélye töretlen. Társadalmi elismertségének egyik legutóbbi bizonyítéka, hogy 2008-ban Tüke díjjal jutalmazták. Pécssett ez a legrangosabb civil elismerésnek számít.

Dr. Kiss Endre a 2011-es WMOC, vagy egyszerűbben csak szenior VB-nek titulált mega-rendezvény Szervező bizottságának elnöke. További munkájához erős tájfutó szívet és sok sikert kívánunk.

Bozán György
Fotó: Varga György

100 NAP BRINGA, AVAGY KERÉKPÁRRAL ÉSZAKRA (3)

Skandinávia

A Göteborgi konspiráció

Koppenhágából észak felé hajtottunk ki, Dániát Helsingør-nél hagytuk el, a Kronborg-kastély mellett hajóztunk át Svédországba. A reneszánsz kastély elsősorban Shakespeare Hamlet című drámájának színhelyeként ismert. A helsingborgi ebéd után folytattuk tovább Balázssal az utat. Nem kaptunk könnyű terepet, de leginkább a szembeszél volt kegyetlen. 140 km után egy mező sarkán állítottuk fel a sátrat. Félúton voltunk Göteborg felé, másnap újabb 140 km és a szélnél talán még rosszabb eső várt ránk. Csak szakaszosan esett, épp ezért sikerült több ízben eláztatnia minket. Délután megálltunk egy vendéglőben gyros tálat enni. A vendéglősök meglátták a magyar zászlókat a bringákon és négy dolog jutott eszükbe Magyarországról: paprika, gulyás, Pick szalámi, és hogy mennyire sokan dohányoztak, mikor nálunk jártak.

Göteborgban megtréfált minket a GPS, felkergetett minket egy dombra, mielőtt Szabolcs házánaál kötöttünk volna ki. Szabolcs egy Göteborgban élő magyar, aki az interneten lett figyelmes a túránkra, majd fel is ajánlotta a vendégszeretetét a honlapon, mi pedig örömmel éltünk is vele. Megérkezés után rögtön nagy beszélgetésbe kezdtünk, ami késő estig tartott. Másnap körbejártuk a várost, és este még egy kis átmozgató futásra is maradt időm. Ekkor már nagyon hiányzott a futás, mint mozgásfajta, ezért tettem egy kisebb kört a közeli parkban. Közben Szabolcs lelépett a reptérre, mondván, hogy ki kell mennie a repülőtérre az egyik lánya elé. Mikor visszaért, szabadkozni kezdett, elnézést kért, amiért hazudott... Én nem értettem semmit,

aztán egyszer csak ott állt az ajtóban a barátnőm, Zita! Szóhoz se jutottam meglepetésemben és örömben. Aztán mindent elmagaráztak. Kiderült, hogy Szabolcs és Zita távoli rokonok. Mikor kitudódott közöttük, hogy Szabolcs miniket szállásol el otthonában, rögtön kombinálni kezdtek, és a vége ez a meglepetés lett. A következő másfél nap Zita is velünk volt, meglátogattuk az Universeum-ot, ami egy csodák palotájával keresztezett állatkert, majd este a Göta-folyó partján sétáltunk. Göteborgi látogatásunk alatt egyébként Somogyi Gergő (régí tájfutó barátunk) is a városban volt, így szép magyra kerekedett kis magyar társaságunk. Igazi felüdülés volt ez a hétvége, nem volt könnyű továbbindulni ekkora vendégszeretetből.

Oslo-ban Horváti Gyuriéknál

A következő állomásunk Oslo volt, a 340 km-es távot 3 nap alatt teljesítettük. Itt már kezdett igazán skandináv jelleget ölteni a táj, a nap már csak egész későn,

A Voringfossen vízesés

éjjel körül bukott a horizont alá, akkor viszont gyönyörű fényekkel árasztotta el a sátrunk előtt elterülő fjordot. Oslo-ban tájfutók vendégszeretetében pihentünk egy napot. Horváti Gyuriék házához a GPS persze megint a legnagyobb emelkedőkhöz át tervezte meg az utat. Még jó, hogy Gyuri kiszalagozta az utcákat a házukig tájfutó bójákkal, aminek nagyon örültünk. Meglátni a piros-fehér bóját mindig öröm

A Dalsnibba 1500 m-es csúcán, háttérben a Geiranger-fjord

egy tájfutónak. Gyuriéknál laktunk két éjszakát, mostak, főztek ránk, és igazi nagy pihenő volt számunkra ez az egy nap, amit ezúton is nagyon köszönünk Nekik! A pihenés persze nem volt teljesen igaz, mert bár biciklizni nem bicikliztünk, de rengeteg mindent meg kellett szervezni a következő szakaszra, szállást egyeztetni, útvonalat tervezni, és beszámolót készíteni a honlapra. Gyuriékkal is sikerült azért valamennyit beszélgetni, mialatt „nagy-nagy terülj-terülj asztalkámban” részesítették minket mindkét este. Gyuri elmesélte, kicsoda viszonytagságos úton kötöttek ki Oslo-ban. Kodály Zoltán a hibás, egyértelműen... Gyuri magyartanár volt Erdélyben, fő bűne az volt, hogy az osztálya falára kitette Kodály Zoltán képét. Kezdetben a családjától elszakadva, politika menekültként jutott el Oslo-ig. Mindez az idő tájt történt, amikor én születtem. Az engem Wass Albertre emlékeztető történetben feltűntek számomra tájfutó berkekből ismert arcok is. És szó esett egy Boldog Rabságom c. könyvről is, amit Gyuri keresztapja írt. A kéziratok egy részét – amiket a Szabad Európa Rádióban aztán fel is olvastak – maga Gyuri csempészte keresztül Európán. Ezek után már alig várom, hogy sötét téli estén egy fotelban ülve nekikezdjek a könyvnek – amit még be kell szereznem valahonnan.

Irány Bergen! – Átkelés a Hardangervidda fennsíkán

Oslo-ban csatlakozott a csapatunkhoz Nándi, az unokatestvérem, akivel innentől már egészen Nordkappig bicikliztünk. Norvégia fővárosát így már hárman hagytuk el, sajnos szakadó esőben. A fárasztó, borús nap végén gyönyörű helyen táboroztunk, egy tóparti pihenőhelyre állítottuk fel a sátrakat. Még székeink is voltak és egy malomkő volt az asztalunk. Az Oslo utáni 3. napon elértük végre

a hírhedt Rallarvegen magashegyi út kezdetét. Az autóval nem járható, néhol 1400 m-es tengerszint feletti magasságot is elérő utat az Oslo – Bergen vasútvonal építésére használták. Napjainkban Norvégia egyik leghíresebb turista és kerékpáros útvonala. Állítólag minden norvég végigjárja egyszer életében. Hát nekünk sajnos nem most jött el ez a pillanat, mert túl korai évszakban érkeztünk, júniusban. Szomorúan hallottuk az információnál, hogy az út még gyalog is járhatatlan, több szakaszon magas hó fedi.

Fel voltunk erre készülve, így rögtön tudtuk, mi az alternatíva: Irány a Hardangervidda Nemzeti Park fennsíkja! Nem tudom, mi várt volna ránk a Rallarvegen irányába, de utólag nem bánom, hogy így alakult, mert így is fantasztikus tájakon bringáztunk. A fennsík csodaszép volt, a tájat még hófoltok borították, és az út menti tavakban jégtablák úsztak. Tűzött ránk a nap, ugyanakkor fagyos szembeszelet kaptunk. Persze fáradtságot nem éreztünk, noha időközben 1200 m magasra küzdöttük fel magunkat. A gyönyörű fehér táj minden győtrelemért kárpótolt minket. A fennsík túldalán hatalmas lefelé következett, de nem sokáig, mert a száguldást meg kellett szakítanunk, nem gurulhattunk el a nevezetes Vøringfossen vízesések mellett. Letértünk a főútról, hogy a mély kanyonba ömlő vízzuhatagot felülről csodálhassuk meg. A látvány elképesztő volt a kilátópontról, és ekkor még nem is sejtettük, hogy a java csak ezután jön! A főút ezen a ponton a hegy gyomrában folytatta tovább lefelé egy dugóhúzó alakú alagútban. Ez az alagút azonban csak az autósoké volt. Nekünk, bringásoknak sokkal nagyobb élményben volt részünk. A kerékpárút a régi főút helyén vitt, keskeny szerpentinén ereszkedtünk le a kanyon oldalában, közben sokszor meg-megállva, mert menet közben veszélyes lett volna csodálni

Hét nővér vízesés a Geiranger-fjordban

a bámulatos panorámát. Próbáltam beinni magamba a tájat, de lehetetlen volt, ez már-már felfoghatatlan volt számomra. Ha visszanezém az ott készült fotókat és videókat, még a mai napig is hihetetlen, hogy ott jártunk és láttuk mindezt. Szerencsénk volt az idővel is, még ezekben a késő délutáni órákban is sütött a nap.

A völgy egy fjord partján, egy Eidfjord nevű helységnél végződött, így a napot tengerszinten fejeztük be. Örület volt belegondolni, hogy pár órája még 1200 méter magasban voltunk odafent a fennsíkon. Még este is kellemes volt az idő, és a nap is csak nagy nehezen bújt el a havas hegycsúcsok között, ezért úgy döntöttünk, ezen az estén nem állítjuk fel a sátrat, hanem a szabad ég alatt alszunk. Találtunk is egy erre megfelelő helyet, vacsora után az üres kikötő melletti parkos terület padjain vetettük meg hálósájkainkat. Lefekvés előtt néhány turista sétált el mellettünk. Nándi ekkor már nyakig a zsákban volt, látogatóinkra csak ennyit reagált: „No, én már itt se vagyok!” – Ezzel behúzta magát a feje búbjáig a zsákba, így tüntetve el maga körül a külvilágot.

Reggel mély morajlásra ébredtünk. A szememből még nem sikerült kidörzsölni az álmat, de máris mit látok?! Valami nagy fehér tömeg

közeledik felénk... Mi ez, csak nem lavinát kaptunk?!? Nem, ez a víz felől jön! Egy óriási tengerjáró hajó kötött ki tőlünk csupán néhány méterre. A tegnap este még oly nyugodt és csendes Eidfjord városkáját egykettőre ellepte a több száz fős turistahad. Akik a fedélzeten maradtak, azok csodálkozva tekintettek le a szobájuk erkélyéről: Ki lehet ez a három csöves odalent a padoknál a kerékpárokkal? A három csöves megvárta a 9 órát, hogy reggelit tudjon vételezni a közeli szupermarketből, aztán amilyen gyorsan csak tudták, elhagyták a turistáktól nyüzsgő városkát.

A térképen oly könnyűnek tűnő következő útszakasz megréftélt minket. Az út, amit a Norvégia térképünk közvetlen a fjord partjára jelölt, valójában a meredek völgy oldalában vitt, néha több mint 100 méterrel a tengerszint felett. Szerencsére hamar jött a kényszerpihenő, ugyanis át kellett ugrálnunk a fjord túloldalára. Némi várakozás után hajóra szálltunk, hogy aztán a fjord északi oldalán folytassuk tovább utunkat Bergen felé. A táj továbbra is elképesztő volt, nem volt nehéz haladnunk ilyen élménydózis mellett. Este azonban újabb meglepetés ért minket. Balázssal bementünk vásárolni egy szupermarketbe. Hagyma, 18 tojás, plusz van még Cocikából, a Zitáéktól kapott szalonna utolsó darabja jó is lesz húsnak az esti rántottába. No, már csak egy jó pofa sör kell hozzá, és indulhatunk is táborhelyet keresni. Hosszasan kutattuk Balázssal a sörös polcot, de csak nem találtunk a pénztárcánknak megfelelő árfekvést az arany nedűből. Végül megállapodtunk egy-egy 700 forintos fajtában, ez még a legolcsóbbak egyike volt. A pultnál azonban hidegzuhany ért minket. A pénztáros lány közölte, hogy este 6 óra után nem vehetünk sört. Ez egész Norvégiában így lesz? – kérdeztem kétségbeesetten. – Nem, csak bizonyos tartományokban. Ó, az mindjárt más... Bár ettől még ma

Útban a nyári sípályákhoz

estére sör nélkül maradunk. Tudom, ez most furcsának tűnhet, hogy ez ennyire szíven ütött, de egy hosszú, fáradalmasan végigtekert nap után már nem vágyik másra az ember, csak hogy a nap végén, a sátor biztonságában, a meleg vacsora mellé egy sörrel jutalmazza meg magát. Ehelyett be kellett érnem a táborhelykeresés kalandjaival. Nándival keresgélünk sátorhelyet az út mentén, amikor sikerült letolnunk a bringákat az út töltéséről egy rétnek hitt mocsárba. Aztán persze megtaláltuk egy sípálya parkolóját, ami már megfelelő táborhelynek bizonyult.

Az utolsó nap Bergenbe menet igen kemény volt. Légvonalban ugyan már csak pár kilométerre voltunk a pihenőnapot jelentő városunktól, de a terep végett még fjordokat és egy kisebb hegyet is ki kellett kerülnünk. Ráadásul az ésszerűtlenül épített kerékpárút is csak borsot tört az orrunk alá, hol az út egyik, hol a másik oldalán tűnt fel, hogy aztán pár száz méter után ismét a semmibe vesszen. Ezért aztán úgy döntöttünk, hogy jobb, és biztonságosabb is, ha a főúton haladunk tovább. Így értünk be Bergenbe, ahol még egy szép kis kaptató is tréfkázott velünk, hogy aztán úgy tegyük le magunkat a központ mellett lévő parkocska gypére, mint a vert hadak. Fáradtak voltunk és

elgyötörték, a morálunk átlaga valahol 2-3 között volt a 10-es skálán. Pedig a nap sütött és tele volt fiatalokkal a park. Bergenről azt tartják, hogy az évnek 3 napja van, hogy nem esik itt az eső. Na, hát mi most kikaptuk az egyik ilyen napot, ezért úgy döntöttünk, hogy nem szomorodunk tovább, bepótoltuk a tegnap elmaradt sörözést, és megkerestük a szállásadóinkat.

Vendéglátóinkat a couchsurfing.org-on keresztül szereztük, egy nagyon kedves angol párnál laktunk, pazar kilátás nyílt a szobánkból a fjordra. Esténként vacsorát kaptunk Tőlük, és nagyokat beszélgettünk. Első éjjel kísértálunk a félsziget északi csücskét képező sziklaszirtre naplementét nézni. A Bergenben töltött pihenőnapunkon gyalog jártunk végig a város nevezetességeit, ezek közül ki kell emelni a kikötő melletti Hansaházsört, ami a világörökség részét képezi, és a halpiacot, ahol relatíve olcsón tudtunk helyi ételt, vagyis lazacot és rákot enni.

Fjordok és hegyek között

Bergen után egy nappal már 120 km-re voltunk a várostól. Számunkra is hihetetlen volt, hogy egy nap alatt elérjük a Sogne-fjordot. Ez a világ második legnagyobb fjordja. Este a parton sátraztunk, fantasztikus érzés volt ilyen távol az otthonától, a hatal-

mas fjord partján vacsorát főzni a kis sátrunk előterében, majd bebújni a meleg hálózsákba és elaludni. Jó volt a tudat, hogy már mennyi mindenem túl vagyok, de ugyanakkor a csodaszép Norvégia nagy része még előttünk van. No meg ugye minden nap reggeltől estig ki voltunk téve az elemeknek, ezért a nap végén a sátor kis kuckója és a hálózsák melege biztonságerzetet tudott adni. Két nappal később már igazi nagy hegyek között tekertünk, a Videdalen völgyében 1200 méter magasra hajtottunk fel. Néhol több méter magas hófalak szegélyezték az utat, és a szerpentin végül egy nyári sípálya mellett ért véget. A sielők éppolyan furcsán néztek ránk, mint ahogy mi is csodálunk a hófehér gleccseren szikrázó napsütésben szőkeket. Kedvem is támadt volna egy kis sielésre, de Nándi és Balázs lebeszéltek az örültségről. Inkább gyorsan továbbálltunk, folytattuk az utat, és így történhetett meg, hogy pár kilométerrel odébb szemtanúi voltunk egy kisebb lavinának, majd a málháinkat egy szálloda recepcióján hagyva tettünk egy kis kitérőt az 1500 méter magas Dalsnibba kilátópontjára. Fentről gyönyörű kilátás nyílt Norvégia egyik leghevesebb fjordjára, a Geirangerfjordra. Körben havas csúcsok uralták a horizontot, ha pedig lepillantottunk, láttuk a szerpentin, amin egy órával később már suhantunk is lefelé. Ismét félelmetes jó érzés volt percek alatt leadni a rengeteg szintet. Odalent a fjord partján sátraztunk és másnap végighajóztunk a fjordon, majd felkapaszkodtunk a szinten nagyon híres Trollstigen hágóba. Innen gyönyörű vízesések között vitt le a szerpentin a következő völgybe. Sajnos ezen az egy helyen nem volt hozzánk kegyes az időjárás, szakadó esőbe adtuk le a 800 méter szintet. Nándinak annyira elkoptak a fékpofái, hogy a végén már lábbal is kénytelen volt fékezni. Ezen a napon szegtük meg a „szál-

lásra nem költünk” című alapszábat először. A kemping, amit találtunk, hármunknak olcsóbb volt, mint egy Balaton parti sátrazás, ezért úgy döntöttünk, hogy befizetünk egy sátorhelyre, mert ezáltal fontos volt, hogy találjunk fűtött helységet, ahol meg tudjuk szárítani a cuccainkat. Ez a fűtött helység a kemping zuhanyzójának az öltözője volt, ahol a szárítás mellett a vacsoránkat is megfőztük. Másnap egyből jobb lett a csapatmorál, és délutánra a nap is kisütött. Oppdalban kicseréltük Nándi fékeit, én pedig ismét kénytelen voltam beruházni egy újabb hátsókerékre. Eddig ugyan nem írtam róla, de rengeteg műszaki problémám támadt az út során a hátsókerékkel. A küllők nem bírták a kerék fölé pakolt súlyos terheket,

A Trollstigen szerpentinje

és talán nem telt el úgy 1000 km, hogy ne tört volna bele legalább egy küllőm. Persze az idő mindent megcsépit, és ha visszagondolok, bizony tényleg nem a kerékszerelések a leg-erősebb emlékeim az útról.

A lángos és Puskás esete Trondheimben

Oppdaltól már csak kétnapnyi tekerésre volt Trondheim, ahol a couchsurfing-nek köszönhetően ismét várt ránk valaki, ezúttal egy nagyon kedves lány, Vibeke. Neki sajnos nem volt kerékpárja, ezért a következő, trondheimi városnézésre szánt napot én futva (na jó, ne túlozzunk: kocogva) vállaltam. Vibeke tekert az én bringámon, így tudtunk együtt maradni mind

a négyen. Kezdetnek fementünk a forgó tetejű toronyba, ahonnan kiváló kilátás nyílt az egész városra, majd a központ felé vettük az irányt. Trondheim inkább egy vidéki kisvárosra emlékeztetett, olyan gyönyörű a környezete, hogy mondtam is a többieknek, hogy itt még a tömbházakban is szívesen laknék. A kerékpárokat ismét szervizeltetnünk kellett, és mivel másnap tovább szeretnénk volna állni, előadtam a kis túránk történetét a szervizben, remélve, hogy ezzel prioritást nyerhetnek a mi bringáink. Az ötlet természetesen bejött. Mint mindenütt Skandináviában, itt is nagyon kedvesek és segítőkészek voltak velünk, de amiért emlékezetes maradt az eset, az a bringámon talált cetli volt. Mivel nevet nem adtunk meg a bejelentkezésnél, visszaérkezéskor csak annyit láttunk a biciklim adatlapján, hogy „Puskás – Magyar”. Mindezek után még kedvezményt is kaptunk az itt szokásos borsos árból, úgy-hogy végképp a szívünkbe zártuk ezt a trondheimi kerékpárszervízt. Hogy viszonyozzuk Vibeke kedvességét, és hogy némileg kioltstunk magunkban a hazai ízek iránt érzett honvágyat, este lángost sütöttünk. Ahhoz képest, hogy ez volt az első próbálkozásunk, egész jól sikerült. Csak épp a mennyiséget mértük el egy kicsit, kétszer ennyit is meg tudtunk volna enni belőle. Balázs utazása itt véget ért, másnap Trondheimből visszavonatozott Oslo-ba, ahonnan hazarepült Budapestre, így Nándival kettesben folytattuk tovább Bodø felé. 7 napunk volt a 700 km-re, hogy egy napot még pihenni is tudjunk a 4 napos bodøi „Ejféli Nap Tájfutóverseny” előtt. Merthogy Bodø már az északi sarkkörön túl van, tehát ott nyáron már soha nem megy le a nap. A tájfutóversenyről és az odáig vezető csodálatos útról a következő cikkben (a következő Tájéoló magazinban) számolok be részletesen.

Szöveg és foto: Harkányi Árpád

XIV. DOBOGÓKŐI HEGYI FUTÓVERSENY

A korábbi évekhez képest hatalmas volt az érdeklődés az idei Hegyifutón, az 5 futó kategóriában 155 (a 2 turistakategóriával együtt 260) induló volt, közel a duplája a tavalyinak a ködös, de mégis kellemes időben. Köszönhető volt ez talán a Futapest honlapján (no meg a turista magazinban) történő megjelenésnek, így sok volt a nem tájfutó résztvevő is. Sok maratonista is eljött, sőt a KSI triatlonosai is megjelentek. Nekik a tájékozódás még a jelzett turistautakon is gondot jelentett, így többen kissé vagy jobban el is tévedtek. Igaz, így tett Józsa Gábor, válogatott tájfutónk is, aki a maratoni távon az 5-ös ponton már fölényesen (13 perccel) vezetve „csúszott le a hegyről” az 5-6-os pontok között, és így hullott a győzelem Skuló Marci ölébe. A többi kategóriát is tájfutók nyerték, a félmaratont Antal András (PVSK) és Füzy Anna (OSC) a kismaratont Gyalog Zoli (SPA) és Fekete Zsuzsa (KTK).

Gyalog Zoltán, a kismaraton győztese így kommentálja futását:

„Már az elején az élre álltam, pedig úgy terveztem, hogy mint tavaly, utazok az élbollyal. Mint hamarosan kiderült, az élbolyt a tanítványaim alkották, így tartottam magam elől.

Egyedül Bartók Marci tartotta az iramomat az első pontig.. A 2-esre a patak két oldalán lévő úton terveztem haladni, de mivel a térkép igen régen volt újítva, egy kicsit elcsúsztam, és lesodródítottam a mederbe. Marci itt le is maradt tőlem, így mire ismét kikeveredtem az útra, már egyedül voltam. Szerencsére a susnyásban töltött időm ellenére maradtam az élen. A Sikárosi réten végigfutva próbáltam figyelni a tempómra, nehogy lelassuljak magányomban (2-3 pont). A betonútra kiérve találkoztam a szembe jövő félmaraton mezőnyével. Ez egy kicsit ösztönzött a gyorsításra, bár eléggé egyedül éreztem magam. A 4-es ponton, Kozma Laci bácsi után

már csak a végső 3-4 km emelkedő volt hátra, amit az előző évvel ellentétben nem a sípályán, hanem balra, a gerincen szerettem volna teljesíteni. Mivel már biztosnak éreztem a győzelmet, nem küszködtem a szintekkel, de azért tisztességesen kapkodtam a lábaimat Dobogókő irányába. Felérve a tetőre már nem nagyon vitt rá a lélek a hajrára, mivel láttam, hogy az időm elég pocskék lesz. Célba érésem után döbbentem rá, hogy az engem üldözők a sípályán majdnem kielőztek, csupán másfél perccel vertem őket.”

Gyalog László és Gyalog Zoli
Fotó: Máthé István és Gyalog László

Eredmények: <http://www.tabanispartacus.hu/egyesulet/index.php>

A Skerletz Iván férfi hegyimaraton Scultéty Márton nyerte
Ispánki Zoltán és Varga Tamás Ervin előtt

Ez a Trail-O VB-ről szóló cikk az IOF Orienteering World nevű magazinjában jelent meg Brian Parker tollából. Brian Parker a 2009-es Trail-O VB brit csapatának tagja volt és több egyéb feladata mellett ő egyike az IOF akkreditált Trail-O főtáncsadóinak.

A TÁGAS, NAPSÜTÖTTE FENNSÍKON

„A tágas, napsütötte fennsíkon” a Trail-O eddigi fejlődésének tökéletes megerősítését kaptuk! Komolyat fejlődött a Trail-O 2004 óta, amikor mint felnőtt, önálló sport megtartotta első világbajnokságát a Västerås-i tájfutó VB kísérőversenyeként. Sportunk e változatát sok energia és lelkesedés jellemzi még olyan, a skandináv anyaországoktól messze eső országokban is, mint Ukrajna, Japán és az Egyesült Államok. A Trail-O iránti érdeklődés és a versenyzők növekvő száma mindenütt nyilvánvaló, mint ahogy ezt láthattuk az idei Trail-O VB-n is, melyet Magyarországon, Miskolcon rendeztek, ismét a tájfutó VB-vel együtt. Idén először volt 100-nál több versenyző, és így komolyan foglalkozunk azzal a gondolattal, hogy hamarosan kénytelenek leszünk a versenyt selejtezőkre és döntőre szétválasztani.

„Föl a tágas, napsütötte fennsíkra” tökéletes leírása az első versenynapnak is, melyet a Bükk-fennsík igazán napsütötte legtetetjén rendeztek. A Bükki Nemzeti Parknak ezen a részén az autóforgalom ki van tiltva, kivéve azokat, akik külön engedéllyel rendelkeznek. A sorompó és az engedélyek megvizsgálása után, a versenyzők tovább autóztak csak egyre följebb az erdőn és a végtelennek tűnő hajtűkanyarokon keresztül, hogy az út végén a fennsík lankás, füves terepére érkezzenek. Ez csodás vidék volt, lenyűgöző tájképpel és magasan köröző sasokkal. A verseny is ezekhez a dimenziókhoz igazodott, jól felhasználva a karsztos terep hatalmas dolináit. Összesen 22 ellenőrzőpont volt, plusz 4 időmért pont. A versenyzők teljesen kimerül-

ten értek be a célba, nem annyira a fizikai, hanem az extrém intellektuális megerőltetés miatt. Ki az, aki azt mondja, hogy a Trail-O könnyű?

Miután a versenyzők megitták a frissítőt és megpihentek egy kicsit, az eredménytablán a japán Tashiro Masayuki-t látták az Open kategória élén és a svéd Lennart Wahlgren-t a Paralimpiai kategória első helyén. Most már csak az volt a kérdés, hogy képesek lesznek-e megtartani ezeket az előkelő helyezéseket a második napon is?

A második napi versenytérrel jellegetően nagyon különbözött az első naptól, mivel egy erdős hegy tetején volt a miskolci Állatkertben és közvetlen környékén. Itt a hangsúly az egymáshoz közel levő pontokon volt, amelyekből ezen a napon kevesebbet kaptunk és csak három időmérő ponttal kellett megküzdünk. Ugyanakkor sok plusz élvezetben is volt részünk. Annak az ellenőrzőpontnak a nézőpontját, ahol a jó válaszhoz egy kétágú kis völgy lankáin elhelyezett bóják pozícióit kellett helyesen megoldani, a két púpú tevé kifutója mellé rakták. Zseniális pályakitűzés vagy szerencsés véletlen? Egy másik helyen, egy különösen nehéz pontnál, volt egy jó pár nagyon intelligens képű majom, de sajnos véleményem nem nyilvánítottak még akkor sem, amikor megmutattam nekik a térképet. Ezek a mentális „elkalandozások” pillanatnyi jóleső pihenőket jelentettek a VB pálya intellektuális megerőltetései közepette.

Ahogy a verseny a vége felé közeledett, egyre nagyobb lett az izgalom az eredményjelző tábla körül. Mint a tájfutó VB-n, itt is a legjobbak legutol-

sónak rajtoltak. A Paralimpiai kategóriában a svéd Lennart Wahlgrennek sikerült megtartani első helyét, míg az Open kategóriában az ukrán Vitaliy Kirichenko meglepetésszerűen „a semmiből” ugrott a vezető helyre második napi kiemelkedő eredményével. De akkor még nyolc versenyző kint volt a pályán. Egymás után felkerültek a későbbi eredmények, de a legfelső névtábla ott maradt, és így Vitaliy ünnepelhetett.

A csapatverseny eredményét az IOF új szabályai szerint hirdették ki: minden (legfeljebb 6 fős) csapatból a két legjobb Open és két legjobb Paralimpiai versenyző pontjait összeadva. Ez így nagyon bonyolultnak hangzik, de a két kategória ezen új összevonása nagyon jól működött. Ukrajna nyerte a csapatversenyt, ami örömet hozott az eredményhirdetésen jelen lévő közönségnek, nemcsak azért, mert az egyik újabb nemzet nyert, hanem azért is, mert ezúttal újra meghallgathattuk az ukrán himnuszot, melynek győzelmes hangjai igazán illettek a szabadtéri helyszínhez.

Nem írhatunk a 2009-es Trail-O VB-ről beszámolókat anélkül, hogy meg ne említenénk a kitűnő rendezőgárdát. Azt mindannyian elvártuk, hogy a rendezés olyan színpompás legyen, mint a magyar lobogó színei és Grant Júlia lelkes energiája tett róla, hogy nem kellett csalódnunk. Egy másik hölgyet is meg kell említenünk: a magyar Bíró Fruzsínát, aki a paralimpiai kategóriában az első versenynapon a 4. helyen végzett, de kénytelen volt kihagyni a második versenynapot, mivel aznap hajnalban megszületett a kislánya. Ezt nevezem eredménynek!

Fordította: Grant J.

SÍTÁJFUTÓ HÍREK

Az idei sítájfutó szezonnak egy teljesen új bizottság vezetése vág neki, Hites Viktorral az élén. A bizottság három új tagból áll: Hites Viktor szakági vezető (Nyugati régió), Lajszner Attila (Keleti régió) és Vásárhelyi Tass (Budapest). Elképzelésük szerint két hétvégén rendeznék meg a bajnokságokat, az egyiket a tavaly jól debütáló Kab-hegyen (Bakony), a másikat pedig tervek szerint Bánkúton, ahol 10 éve az első hivatalos OB futam volt és mostanáig az idei nyári VB miatt sokat pihent a terep a sítájfutók nagy bánatára. Az eddigi OB számok mellé a bizottság szeretné felvenni az éjszakai számot is. Az OB futamok mellett kisebb népszerűsítő futamokat is terveznek a hó függvényében. A bizottság szeretne nagy hangsúlyt fektetni az utánpótlás nevelésére, több oktatást is kívánnak szervezni a tél folyamán, és ehhez várják a nagylelkű adományokat felszerelés formájában.

Nemzetközi téren a szezon egyértelműen legfontosabb eseménye az Erdélyben, Csíkszereda központtal megrendezendő Felnőtt EB, Junior VB, Ifi EB és Szenior VB lesz, melynek érdekessége, hogy a szervezésben (itt elsősorban pályakitűzés, SI, rajtoltatás) magyarok is szép számmal kiveszik a részüket. Emellett a vezetés, ugyan anyagiakban nem járul hozzá szinte semmihez válogatott szinten, de szeretné újjászervezni a két éve szélnek eresztett válogatottat és kisebb létszámmal részt kíván venni Csíkszereda mellett február második hetében az Európa-bajnokságon.

Minden, amit a következő szezonról tudni érdemes, egy helyen megtalálható az alábbi honlapon:

<http://www.astroids.hu/ski/>

Kiácz Bence

(lemondott szakági vezető)

ÚJABB VILÁG- BAJNOKSÁG HAZÁNKBAN

Immár hivatalosan is megkapta az MTFSZ a 2012. évi Tájékoztatói Kerékpáros Világbajnokság rendezési jogát. A rendezvény – többek közt – Junior Világbajnokság is lesz, a versenyzőközpont pedig Veszprém.

Az előjátékok első fordulója már a tavalyi világranglista futammal megrendezésre került, de addig minden évben sor kerül egy-egy nagyobb, nemzetközi tájbringás eseményre a környéken. 2010-ben Világkupa és a hozzá kapcsolódó Magyar Kupa várja az érdeklődőket Balatonfüredi központtal.

Információ: www.mtbo.hu

Crosswear Tájfutó Felszerelések!

www.crosswear.hu

Ajánlatunk:

- bozóttruha, lábszárvédő, póló, sapka
- egyedi tervezésű érmek fából

Szolgáltatásaink:

- lézervágás, lézeres gravírozás,
- hímzett logo, felirat
- újdonság: pólónyomás

CROSSWEAR® Kft.

DÓRA JUDIT – KROLOPP FRIGYES

H-1029, Budapest, Ördögárok u. 110/A

Tel/fax: +36 (1)-376-51-96, Mobil: 06-20/9642-957

E-mail: crosswear@euroweb.hu, Honlap: www.crosswear.hu

FÓRUM AZ ERDEI KERÉKPÁROZÁSRÓL

Az elmúlt időszak tapasztalatai azt mutatják, hogy egyre népszerűbb az erdei kerékpározás. A törvényi keretek adottak, mégis sok esetben keletkezik konfliktus a kerékpárosok és gyalogosok között, esetenként a természet terhelése is nagyobb a megengedettnél. Különleges gond az erdészeti munkákból és az üzemi forgalomból eredő balesetvesztély. Ezek a problémák Budapesten és környékén fokozottan jelentkeznek. Szükséges, hogy a kerékpárosok megismerjék a lehetőségeket és feltételeket, a helyi szabályok kialakításához viszont a területek kezelőinek (erdészek, természetvédők) meg kell ismerniük az igénybevétel jellegét és az igényeket.

A kapcsolat kialakítására és a lehetőségek/igények megismerésére az OEE Erdei Sportok Szakosztálya, valamint a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség Terephasználati és Környezetvédelmi Bizottsága november 18-án egyeztető és véleményformáló fórumot szervezett az erdő, erdőgazdálkodás, természetvédelem és az erdei kerékpározás lehetőségeiről, feltételeiről, igényeiről. A fórum célja volt:

- hogy az erdőgazdálkodás és a természetvédelem képviselői megismerhessék a hegyi-kerékpározás szakágait, a terepigénybevétel jellegét és az igényeket;
- hogy az erdőben kerékpározni kívánók megismerhessék a feltételeket és a lehetőségeket;
- párbeszéd keretében közösen körvonalazzák a lehetséges megoldásokat.

A találkozó résztvevői az alábbi szervezeteket képviselték:

- Magyar Kerékpáros Szövetség
- Magyar Mountain Bike Szakági Szövetség
- Magyar Tájékozódási Futó Szövetség Tájékerékpár Bizottsága; Terephasználati és Környezetvédelmi Bizottsága
- Pilisi Parkerdő Zrt.
- Ipoly Erdő Zrt.
- OEE Erdei Sportok Szakosztálya

A Duna-Ipoly Nemzeti Park képviselői a meghívás ellenére nem vettek részt a fórumon.

A kerékpárosok képviselői, Sipiczki Róbert elnök (MKSZ és MMSzSz), valamint Tóth Sándor bizottsági tag (MTFSz) érdekes előadás keretében ismertették a terepkerékpározás különféle szakágait, a terep igénybevételének a módját. Magyarországon ma kb. 1000 igazolt versenyző van a mountain bike szakágaiban, ennek többszöröse az amatőr versenyzők száma és 100 ezer főre tehető a kedvtelésből erdőben kerékpározók száma. A legszembetűnőbb problémákat okozó DH (downhill, magyarul lejtőmenet szakág) rendezése külön megoldást igényel (pályaépítés, beruházás stb.). Azt hangsúlyozták, hogy a szervezett kerékpárosok a renitenseket szintén elítélik. Marosffy Dániel javaslatot mutatott be a Budapesti Erdészet területén kialakítani kívánt kerékpáros útvonalakról, a versenyzők számára edzőkörökről, a tiltani javasolt útvonalakról és területekről. A Pilisi Parkerdő Zrt. részéről Csépanyi Péter ismertette az erdei kerékpározás ügyében eddig tett intézkedéseket és azok eredményét, az erdészek álláspontját és azt értelemben változta az elképzelhető megoldásokat. A PPZRT, ezen belül is a Budapesti Erdészet területe, e tekintetben az országban a leginkább érintett, ezért egy megoldási modell példa lehet más erdőgazdaságok számára. A mostani megbeszélésen a versenyágak képviselői voltak jelen, viszont a kérdést egységesen szükséges kezelni. Lomniczi Gergely elmondta, hogy a kerékpárosok néhány

A fórum résztvevői

képviselőjével korábban kialakult kapcsolat megszakadt. Azt is megjegyezte, hogy a kerékpáros utak és edzőkörök kijelölése a természetvédelem valamint a gyalogos turisták képviselőivel közösen lehetséges. Urbán Imre az Erdei Sportok Szakosztálya részéről külföldi példákat említett. Mint erdőfelügyelő változta a hatósági eljárás lehetőségeit. Az erdei kerékpározás rendezéséhez mindenképpen az erdőgazdálkodók kezdeményezése szükséges.

A két előadás utáni kötetlen beszélgetés keretében egy olyan megállapodás körvonalazódott, miszerint a lehetséges megoldásokat közösen dolgozzák ki. Egyetértés született abban, hogy a kerékpárutak kijelölése, infrastruktúrája, a létesítmények kialakítása és fenntartása anyagi fedezetet igényel, amihez a szükséges forrásokat meg kell teremteni.

Az OEE Erdei Sportok Szakosztálya a „leginkább” erdei sport, a tájfutás ügyében már szervezett hasonló fórumot. Ezen kívül az MTFSz Terephasználati Bizottságával közösen kiadott egy Terephasználati útmutatót, amelyik segítséget nyújt a versenyek rendezői számára. A kerékpáros szakágak eddig nem szerepeltek a palettán. A Szakosztály további fórumok szervezését tervezi, valamint szakmai közreműködését is felajánlja az erdész-kerékpáros kommunikációs híd építéséhez.

Budapest, 2009. november 18.
Gerely Ferenc

TÁJFUTÁS REJTVÉNYES TEREPE

A meghatározások alapján húzza ki a válasz betűit a térképről! Minden szó utolsó betűje egyben a következő szó első betűje is. A szavak nyolc irányban haladhatnak, és soha nem törnek meg. A pontok szimbóljait külön adjuk, ezeknek a helyét a meghatározásoknál nem közöljük, azt a versenyzőnek kell kitalálni. Indulás a rajtból, érkezés a célba. Ha jól mentél végig a pályán, néhány betű kihúzatlanul marad, ezeket összeolvasva az idei miskolci VB egyik női világbajnokáról olvashatsz.

Beküldendő (január 5-éig) a bajnoknő keresztnéve a szerző címére, amely a lapban elrejtve található. A helyes megfejtést megadók térképajándékot kapnak. *Jó szórakozást!*

Az Operaház tervezője (Miklós) – nyeles szerszám – kakas párja – hírszerző – száraz terület – nagy borralvaló ad – repedés a tő jegén – fűszer – vágóeszköz – opus, röv. – ülőbútor – jól futó kutya – település az ONEB terep közelében – perui énekesnő – sátorrögzítő – majomfajta – hangtalan – árleszállítás előtti ellenérték – párt, röv. – dunántúli város – Dunakeszi része – ruganyos anyag – számáhang – az első férfi – férfi keresztnév – fémmegmunkáló – aludttejből kiváló folyadék – kóc vége! – magyar sakkozó (István) – ...-szigetek, szigetcsoport az Indiai-óceánban – öreg állatok ligája, röv.! – végtag – bizmut vegyjele – idősb, röv. – deciméter, röv. – növényi szaporítószerv – óceániai sziget

Rejtvény		
		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/- nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenyfajták: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

VERSENYNAPTÁR

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

VERSENYNAPTÁR (téli programok) Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

Az alábbiakban ismertetett téli programok, tájfutó események listája korántsem teljes. Böngésszék a tájfutó levelező listát, valamint az MTFISZ és a BTFISZ honlapját!!!

Várkúti hegyifutó versenysorozat R: ESP, Időpontok: dec. 6, jan. 1, feb. 7. VK: Várkúti turistaház (megközelíthető Egerből a Noszvaj felé vezető úton 9 km, majd a Várkúti elágazótól induló köves dózerúton kb. 1,8 km szalagozás mentén), „0” idő: 11.00. C: fekete.zoltan@agria.hu, t: 06-36-450771 (este), vagy egrispirtacus@atw.hu. Nd.: 600Ft/fő/forduló (diákoknak: 300Ft). Kategóriák: FN: -14, 14-18, 18-35, 35-. A verseny futóköre 4100m/175m, s kategóriától függően 1-4 kört kell teljesíteni. Szállás egyénileg a várkúti turistaházban rendelhető (e: varkutiturstahaz@gmail.com, infó a honlapon: www.varkut.hu)

TTEE (Kerényi Dénes és Páhy Tibor tájékoztatója): Dec. 12(szombat): TTEE 1. verseny, terep: Gém-hegy (észak) helyszín: Csákvár-Gánt összekötő út mentén, rajt 10 órától, bontás 13 órától további időpontok: január 2., 16., 30, február 13. A további helyszínek még egyeztetés alatt vannak. Ha megkapjuk a vadászoktól az írásbeli hozzájárulást, azonnal közzéteszük a végleges listát. Az edzések rendjében nem lesz változás. A megelőző hét elején küldjük a listára a részletes információkat (találkozás helye, pályaadatok), a végleges megerősítés pedig csütörtök délután (esetleg péntek reggel) ugyanitt lesz olvasható. (A lista címe: <http://lazarus.elte.hu>/tájfutas/) Összpontos térképekkel, nyomtatott szimbolokkal és a szokásos kiváló pályákkal várunk mindenkit.

Dec. 27 (vasárnap): BÜÉK KUPA /-/- R: MOM. H: Hárshegy (Budapest). T: 9.30-10.30 között Hűvösvölgyi Nagyrét, Bobci padjainál. Rajt: 10.30-tól. K: Női: 0-18, 19-35, 36-, Férfi: 0-18, 19-35, 36-. Nh.: minél hamarabb (a helyszínen jelentkezőknek esetleg nem jut térkép!) C: bobci@hotmail.com, vagy Borosznoki László 1126-Bp., Hollósy S. u. 20, fax: 06-1-3559290. Nd.: 600Ft/fő, dugóka 200Ft (a dugóka a rajtban és a célbaérkezésnél kell, a pályán zsíros kréta lesz). Egyéb: A versenyen mindenki saját felelősségére indul. 10 cm-nél nagyobb hó és -20 Co-nál kisebb hó esetén a versengés elmarad.

Jan. 23 (szo): Budapesti Diák Teremtájfutó Bajnokság. Hely: Gazdagrét, Törökugrató Általános Iskola (1118 Bp., Törökugrató u. 15, megközelítés: a 139 vagy 150-es busszal, részletes infó: www.torokugrato.hu). Jelentkezés 9.30-tól a helyszínen, „0”-idő: 10.00. Kategóriák: Lány és Fiú: alsótagozatos, felsőtagozatos, középispolás. Nd.: nincs. A játékszabályok ismertetése a helyszínen.

Jan. 24 (v): Ripszám Henrik emléktverseny a szokásos helyszínen (Hűvösvölgy, gyermekvasút végállomás). 9.45-től korszorúzás, a verseny „0”-ideje: 10.00. Eredményhirdetés kb. 12 órakor a Ripszám emléktáblánál.

Febr. 3 Évadnyitó parkverseny (3Sz/1) R: BIMAHEV, Hsz. nev. Találkozó a Babits Mihály Gimnáziumban (1046 Tóth Aladár u. 16-18) Parkolás a Tóth Aladár u. végén. BKV: A 20E busz „ABC áruház” megállójától É-ra 300m. A 126-os és 126A busz „Gimnázium” megállójától K-re 100m. Jelentkezés 14.30-17.00, nevezési díj 400.-Ft, diák és nyugdíjas 200.-Ft. Térkép: Káposztásmegyer-DNy, 1: 4000/1m, 2010. január. Benyomtatott térkép, Kis papírbóják, zsírkréta, időmérés SI-vel. Pályazárás: 17.30 (napnyugta 16.48). Lesz egy erdei pálya is a Farkas-erdőben 16.30-ig. Fűtőtöltő, ingyenes csomagmegőrzés, WC! Inf: Hegedűs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Febr. 17 Harmadik parkverseny (3Sz/3) R: BIMAHEV, Biró Aletta, Hsz. nev. Részletek a Tájéoló 2010/2-es számában és a listán valamint az előző két szerdán. Inf: Hegedűs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

Kiskunhalasi Edzőtábor 2010. február 19-21. (péntek déltől vasárnap délig) Jelentkezés február 8-ig, e: gera.tibor@freemail.hu, t: 70-3824673. Terepek: Pirtó, Kunfehértó, Harkakötöny, Kakas-hegy. Részvételi költség: szállás: 2000Ft/nap, étkezés(szombaton vacsora, egytálétel): 700Ft, térképek (/db): új: 300Ft, használt: 100Ft, szállítás csak külön kérésre, rendezési díj: 200Ft.

Kérés a rendezőkhöz: A következő, 2010/1-es szám lapzártája: január 26, az olvasókhöz kerül kb. február második hetében. A NAPTÁR rovatban az OHEB-ig terjedő időszak versenyeiről kívánunk informálni. Amennyiben a versenykiírás lapzártáig nem szerepel az MTFISZ honlapon, a legfontosabb adatokat a szokott email-címen (argaygyu@t-online.hu) lapzártáig várjuk.

Immár 4. alkalommal közöljük a Tájéoló évi utolsó számában a kedvcsinálót a külföldi versenyekhez. Akár különleges terek, akár az itthoninál sokkal jobb időjárás miatt kíván valaki a határokon kívül versenyezni, a kínálat jövőre is bőséges lesz. A versenynaptár természetesen most is csak kivonat, jóval több érdekes verseny kínálkozik. Igyekeztünk a lehető legtöbb országból legalább 1 versenyt szerepeltetni, de van olyan, ahonnan több is kihagyhatatlan volt.

A tél a spanyol és a portugál versenyek ideje. Míg itthon nagy a zimankó, a Pireneusi félszigeten ideális körülmények között, általában kellemes napsütésben és kitűnő terepeken lehet edzeni, versenyezni. Ahogy az évek múlnak, úgy lesznek egyre olcsóbbak a repülőjegyek is. Jövőre először tudjuk megcsinálni azt, hogy átszállás nélkül érünk el fapados járáttal egy portugál versenyre. Noha Madridból még 5-6 órás autózásra van szükség a portugál-spanyol határhoz közel rendezendő Norte Alentejano verseny helyszínéig, Cratoig, az oda-vissza 10 ezer forint alatt maradó jegyár és az 1 eurós tornatermi szállás lehetősége mutatja, hogy nem kell mélyen a zsebébe nyúlnia senkinek ahhoz, hogy egyszer részt vegyen egy ilyen versenyen.

A nagobbik portugál versenyt, az O Meetinget a tengerparti humokdűnék között rendezik, március elején pedig délkelet Spanyolország legjobb terepeit ígéri a Costa Calida rendezői. Lipica jövőre ütközik a 3 napos Spartacus Kupával, így talán kevésbé vonzó, mint általában. A nemzetközi elit szokásos első nagy erőpróbája, a Spring Cup 20. évfordulóját ünnepli, ezért a régóta programban levő esti sprint mellett éjjeli váltót is rendeznek. Húsvétkor jövőre sem marad el a két szokásos verseny Angliában és Csehországban. A JK 31 év után tér vissza délnyugatra, Exeter közelébe és mind a négy versenyszám (sprint, középtáv, normáltáv, váltó) szerepel a programban.

Mivel évről évre megjelenik itt ez a verseny, kitérőként álljon itt néhány sor a név eredetéről. JK annak a tájfutónak a monogramja, akiről a britek kis túlzással azt mondják, hogy bevezette Angliában a tájfutást. A svéd Jan Kjellström 1965-ben érkezett először brit földre és minden energiáját a tájfutás beindítására fordította. Az angol tájfutás alapítói szinte mind tőle tanulták a szakmát, oktatott, térképeket készített, s még sok egyéb mást. Sajnos 1967-ben autóbalesetben életét veszítette, emlékézt azóta őrzi az évről évre egyre több versenyzőt vonzó JK nevű verseny.

A Prágai Húsvét újdonsága az, hogy a megszokott péntek-vasárnap helyett jövőre már szombat és hétfő között rendezik. A bolgárok egyre népszerűbb versenyén, a

Variant 5 négy napján egyre nőnek a távok: a szuper-sprint után sprint jön, aztán középtáv, végül normáltáv szerepel a programban. A pünkösdi hétvége versenyei közül az Északi-tengerről elnevezett esemény érdekessége, hogy Németországból átlóg Lengyelországba. A nyári napforduló idején rendezendő, s kemény terpeket ígérő norvég fesztivál helyszíne könnyen elérhető, mivel Oslo fő repteréhez közel fekszik.

Kitűnő nyári kikapcsolódásnak ígérkezik a tiroli 6 napos, melyből 3 nap északon, Ausztriában, 3 délen, az olasz oldalon kerül megszervezésre. Aki viszont igazi egzotikumra vágyik, szerezzon egy repülőjegyet Koppenhágából Grönlandra, az ottani, csodás környezetben rendezendő versenyre. Jéghegyek látványa mellett futni bizonyosan nem akármilyen élmény. Ha lúd, legyen kövér, visszaúton érdemes lehet megállni Dániában a Junior vében, szurkolni a magyar versenyzőknek és indulni a kísérvőversenyen.

Július közepén szokás szerint jön a legnagyobb finn és svéd verseny, a Szenior vété pedig Svájcban lesz, s ahogy az az alpesi ország nagy versenyei esetében megszokott, előtte egy héten át lehet utazgatni és tájfunni a Tour O Swiss keretében. Sajnos egy időben rendeznek a közelünkben két kitűnőnek ígérkező 5 napost. Az OO Kupa Szlovéniában már bizonyított, a változatos terek közé jövőre visszatér a legtechnikásabb és legszebb szlovén rész, Velika Planina környéke. A Kopaonik Open jövőre 5 napos lesz, ráadásul a 35 feletti kategóriákat kinevezték délkelet európai szenior bajnokságnak. Nagyon szép helyen van és nagyon olcsó: 6 verseny, szállás apartmanban és póló összesen 75 euróba kerül.

Az OO Kupa rendezői idén bevezettek egy jópofa új versenyt, amit jövőre is megrendeznek. Az Xtremor lényegében fapados tájfutóverseny. Semmi infó nincs kinyomtatva, csak online elérhető, még útjelző nyilak sincsenek a versenyközpontba, ahol alig van rendező. Fizetni csak előre lehet bankszámlára, nincs késői, vagy helyszíni nevezés, se módosítás, se nyílt kategória, se gyerekverseny. Viszont ingyen van a parkolás és a nevezési díj is alacsony. A terep sem új, a Lipicáról ismertek ezek, a VK három napig ugyanaz, minden futam középtávú. Ez a verseny egy héttel van az OO előtt, köztük edzéseket szerveznek, vagyis 10-12 napot lehet egyhuzamban futni kiváló terepeken.

A Szlovák Karszt Kupa visszatér augusztus végére, annyiban viszont az idei versenyt kopirozza, hogy két nap a névadó tájegységben kerül megrendezésre, két nap pedig a Szlovák Paradicsomban. A Lakes 5-days amiatt különleges, hogy ez a világ legritkábban megrendezett versenye: minden 5. évben kerül rá sor a híres angol tóvidéken. Végül nem szabad elfelejtenünk a kolozsváriak szokásos augusztusi versenyéről sem.

(A naptárt lásd a túloldalon.)

A.G.

Portugal O Meeting	Portugália	febr. 13-16.
Norte Alentejano	Portugália	febr. 19-21.
Costa Calida	Spanyolország	márc. 5-7.
Lipica Open	Szlovénia	márc. 13-14.
Spring Cup	Dánia	márc. 26-28.
JK	Nagy-Britannia	ápr. 2-5.
Prágai Húsvét	Csehország	ápr. 3-5.
Variant 5	Bulgária	ápr. 29-máj. 2.
Ostsee-OL	Németország	máj. 21-24.
Belgian 3-days	Belgium	máj. 22-24.
Norwegian 0-fest	Norvégia	jún. 25-27.
Tyrol 6 napos	Ausztria és Olaszország	jún. 26-júl. 4.
Arctic Midnight	Grönland	jún. 30-júl. 4.
Kapa	Lettország	júl. 2-4.
JWOC Tour	Dánia	júl. 4-11.
Fin5	Finnország	júl. 12-17.
Xtremor	Szlovénia	júl. 17-19.
O-ringen	Svédország	júl. 24-30.
Tour O Swiss	Svájc	júl. 24-31.
OO Cup	Szlovénia	júl. 24-28.
Kopaonik Open	Szerbia	júl. 21-25.
Szenior VB	Svájc	júl. 31-aug. 7.
Szlovák Karszt Kupa	Szlovákia	aug. 19-22.
Lakes 5-days	Anglia	aug. 22-28.
Transylvania Open	Erdély	aug. 27-29.

30. VELENCE MEETING

Szezon vége! Irány Velence! Mintegy 300 magyar tájfutó választotta ismét november második hétvégéjén kellemes időtöltésnek a 30. alkalommal megrendezett Velence Meeting nemzetközi versenyt.

Velence városát sokan imádják, sokaknak kevésbé tetszik. Bár tájfutóverseny közben élvezni a lagúnák, sikátorok, templomok hangulatát nem nagyon lehet, mégis sokan visszajárunk, hogy a verseny mellett 1-2 napot eltöltsünk a lagúnák városában. A cölöpökre (sok kis szigetet alkotva) épült várost csak gyalogosan és hajóval lehet bejárni, melyben mintegy 100 csatorna, 400 híd, több kilométernyi utca és sikátor mellett a nagyobb terek segítik a tájékozódást, hogy eljuthassunk az ezernyi látnivalóhoz. A verseny előtti napokon a belváros mellett érdemes a szomszédos szigetekre is ellátogatni. Muránóban, az üveggyártás központjában, számos üzem ma is fő megélhetési lehetőséget nyújt a helyiek számára. A szigetre érve egyből a bemutatónként is üzemelő műhelybe csalogtatják a turistákat, ahol megcsodálhatjuk az üvegfúvós mesterségét is. Az apró halászfalu Buranó szigete a csipkéről híres, ám a 20 perc alatt megjárható sziget a sok színes (és felújított) épületeivel ámulatba ejti az idelátogatót. Az egy körüttal és menetrendszerinti vaporettóval még Lidó szigete is könnyen elérhető, amely elsősorban a nyári időszakban felkapott üdülőhely. A tájfutóversenyre érkezők között pedig többen először, sokan visszatérőként is újra körbefuthatták a várost.

Akik voltak már, tudják, izgalmas és látványos az autómentes városban turisták tömegében, szűk sikátorokban futni. Tájfutni még inkább, annak ellenére is, hogy a tájékozódási feladat egy „C” fokozatú pályával mérhető csak össze, ám a megkövetelt nagy tempójú futás mellett térképoltatás, útvonalválasztás, gyors döntéshozás és a megtervezett feladat hibátlan végrehajtása csak a legtapasztaltabbaknak, legrutinusabbaknak sikerülhet eredményesen. Persze egy jobb eredmény eléréséhez ez sem lehet elég. Szolid, de agresszív és folyamatos küzdelem a turistákkal, szemtelen kerülgetések, babakocsik sikeres átugrálása mellett néhol még a kutyák pórázaival is meg kell küzdeni. A „terept” jól ismerők pedig már azt is tudhatják, hol lehet keményebben futni teljes gőzzel a turista hiányos utakon, és melyek azok a városrészek, ahol érdemes lassítani, „pihenő” szakaszokat beiktatni a nagy gyalogos forgalom miatt. Ez utóbbi területeket a tavalyi évtől már a térképen is ábrázolják, mely az elsőversenyek számára lehet segítség. A ránk váró fizikai teljesítményt pedig korosztályhoz és kategóriához mért pályahosszakkal – 3 – 10,5 km – és a hozzátartozó hidak – akár 80 is lehet – mennyiségével lehet jellemezni.

Ezúttal több mint 3600-an neveztek határidőre, később – ahogyan várható volt a korábbi évek alapján – már nem hagytak sok lehetőséget, sőt a helyszínen már nem is engedték a nevezést. A korábbi évekkel ellentétben a késői nevezési határidő ellenére a verseny előtt négy nappal megjelent a rajtlista. A minden évben azonos terepen rendezett versenyre ezúttal újdonságot ígértek a rendezők. Többeknek a rajtmenet – a rajt a Campo della Salute-n volt – hajóval jelenthetett újat, hiszen ezt legutóbb öt évvel ezelőtt alkalmazták. Am azok, akik évek óta résztvevői a versenynek – nekem a 13. volt – egy a korabbinál izgalmasabb, élvezetesebb és talán nehezebb pályát futhattak ezúttal. A város közepén többször átvezetett pályák izgalmai után egy szokatlan hosszú átmenetet kapott a kategóriák többsége, mely a Roma piazzale-től indult és az Arzenál közelében volt vége. A mintegy 2000 méteres átmenetben gyakorlatilag az egész városra át kellett futni, természetesen a leglogikusabb és leggyorsabb útvonalon.

A cél hagyományosan a tengerparton volt felállítva, mely több folyosón keresztül fogadta a több ezer befutót rugalmasan, fennakadás nélkül. Sajnos a gyors eredményközlést ezúttal sem sikerült a rendezőknek megvalósítani, így jó néhány magyar helyezett hiányzott az eredményhirdetéstől.

Fehér Ferenc

Magyar dobogósok:

F12C	2. Peregi Dániel	SPA
F16	3. Horváth Marcell	SIR
F18	3. Baumholcer Máté	PVS
F21A	3. Cserpák Zsolt	NYV
F21B	1. Szajkó Csaba	ETC
F35	2. Fehér Ferenc	ZTC
	3. Barcsi Gábor	TTE
F65	3. Tóth János	SKS
N12	3. Gera Krisztina	SZV
N14	1. Korád Krisztina	GYO
N18	2. Tóth Réka	SZV
N21A	1. Zsebeházy Eszter	MOM
N21B	1. Daragó Zsófia	ETC
	2. Kertész Anikó	PVS
	3. Novák Martina	ETC
N21C	1. Király Amanda	ETC
N45	2. Mátyás Ildikó	HSE
N55	2. Horváth Magda	TTE

ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A BTF Sz elnöksége december 2-i ülésén megtárgyalta az utánpótlás válogatott idei munkáját, döntött a 2010-es bajnokságok pályázatairól, jóváhagyta a Budapesti Tájfutó napok programját.

2010-ES BUDAPEST BAJNOKSÁGOK

Tisztelt Pályázó Tagszervezetek!

Köszönjük a 2010-es Budapest bajnokságok megrendezésére benyújtott pályázatokat és vállalási szándéknyilatkozatokat. Az elnökség egyhangú döntése alapján az egyes versenyszámok megrendezésére a következők szerint kívánunk a tagszervezetekkel szerződést kötni.

normáltávú, középtávú, és csapatbajnokság Tabáni Spartacus SKE
rövidtávú bajnokság BEAC
hossztávú bajnokság Hegyvidék-MOM SE
éjszakai bajnokság Tipo TKE
váltóbajnokság Kőbányai TK
diákolimpia Hegyvidék-KFKI Optimista SK és Budapesti Diáksport Szövetség
tájkerekpáros és sítájfutó bajnokságok

Hangya SE
 Örömmel vettük, hogy a versenynaptáron kívüli programként meghirdetett Budapesti Tájfutó Fesztivál megszervezésére és lebonyolítására 5 tagszervezet 4 pályázata érkezett részletes, tartalmas anyaggal. A kínált program mindegyik pályázat szerint igen gazdag, méltó egy fesztiválhoz. Hosszas elemzés után az elnökség a KOS - BDS közös rendezés mellett döntött. Bizunk abban, hogy a főváros két felén hosszú ideje sikeres utánpótlás-nevelést folytató két szervezet összefogva hatékony mozgósításra lesz képes a diákság körében egész Budapesten. Programjukban már bevezetett, hagyományjal bíró rendezvények is szerepelnek, így remélhető, hogy a fesztiválnak a tájékoztatósi sportok egy-egy bemutatóját meghaladó hozama is lesz sportágunk számára.

Használó aktivitásokra a szövetség továbbra is számít!

*Üdvözlettel a BTF Sz elnöksége nevében
 Sultity Gábor versenybiztos*

BUDAPESTI TÁJFUTÓ NAPOK

A Budapest Tájfutók Szövetsége 2010. január 22-23-24-én rendezi a Budapesti Tájfutó Napokat, melynek rendezvényeire tisztelettel és szeretettel meghívunk. Program:

Január 22. (péntek)

17.30 Közgyűlés (Elnökség választás!)

Január 23. (szombat)

10.00 Diák Teremtájfutó Budapest Bajnokság a Gazdagrét-Törökugrató Általános Iskolában (1118 Bp., Törökugrató u. 15.)

11.30 Budapest Tájfutója díjak átadása

16.00 Senior találkozó (Budapest V. Curia u. 3. földszinti nagyterem)

1983-évi Tájfutó VB, 2009-évi Tájfutó VB képekben, filmekben

Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadása.

Kötetlen beszélgetés

18.30 Bajnokok vacsorája

Január 24. (vasárnap)

9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál

10.00 Ripszám Henrik emléktáblájánál

12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

BESZÁMOLÓ A BUDAPEST UTÁNPÓTLÁS VÁLOGATOTT MUNKÁJÁRÓL

Budapest válogatottak:

F20 Györgyi Péter, Mets Márton, Tóth Károly, Vellner Gábor

F18 Györgyi Ábel, Jenes Géza, Kinde Máttyás, Liszka Krisztián

F16 Horváth Marcell, Súlyok Ábel

F14 Hajdu Szása

N20 Györgyi Csenge, Tibay Ilona

N18 Öry Luca, Varga Adél

N16 Faggyas Eszter, Kinde Vanda, Zempléni Réka, Varsányi Kinga

N14 Balázs Otilia, Faggyas Petra, Faggyas Réka, Liszka Eszter, Weiler Virág

A válogatott első programja a kiemelték részére márciusban, a Lipica Ópenel indult.

Nagyon technikás, jól megrendezett versenyen szolgáltak a rendezők.

Egy közös edzést tartottunk június 9-én, a Gellért-hegyen a víztározónál, ahol szép

számmal vettek részt a válogatottjaink és az ifjú reménységeink. A reménységek már a második féléves keretet erősítik, mivel fejlődésük és eredményük a várakozásainkat messze felülmúlták.

(Súlyok Ábel EB-on képviselte a magyar színeket, Hajdu Szása kétszeres magyar bajnok lett korosztályában, Balázs Otilia 2. helyezést ért el az OB-én)

Az Ifjúsági EB-on (júl.2-5.) Szerbiában válogatottjaink közül Zempléni Réka, Kinde Vanda, Horváth Marcell, Súlyok Ábel, Györgyi Ábel, Jenes Géza, Kinde Máttyás indulhatott. A rendkívül erős mezőnyben dobogós helyezést sajnos nem sikerült elérniük.

A Junior VB-on (júl.5-12.) Olaszországban Györgyi Csenge, Mets Márton és Vellner Gábor

képviselte a válogatottban a budapesti színeket.

A második félévben a Hungária kupán indultak a válogatottak és a reménységek. Nagy létszámú volt a részvétel, mivel párhuzamosan zajlott a Felőtt VB, így betekintést nyerhettek a világ élmezőnyére.

A „nagy versenyünk” a Cseh OB, amely szeptember 19-20-a között Brno térségében került megrendezésre. Cseh sporttársaink évről évre nagyon magas színvonalú versenyekkel szolgálnak a résztvevőknek. Idén sem okoztak csalódást. Két versenyzőnk bejutott az „A” döntőbe, N20: Tibay Ilona 15., F16: Horváth Marcell 12. helyen végzett, ami nagyon jó eredmény, hiszen a cseh élmezőny világszínvonalat jelent. A többiek is keményen küzdöttek, gyakoroltak a kemény pályákon.

Az idei év legnagyobb sikere a világbajnokság férfi váltó számban elért 5. helyezés, melynek tagja Gösswein Csaba és Lenkei Zsolt volt. E két fiatal a korábbi években (2005., 2008.) még a Budapest válogatott tagjaiként küzdtek a világ és Európa-bajnokságokra. Remélem tehetséges fiataljainknak lelkesítő példát adhat nagyszerű eredményük(eredményeink).

Szopori Éva

Figyelem!

A Fotópályázat beadási határideje: december 15.

HAJDÚ – BIHAR MEGYEI UTÁNPÓTLÁS PROGRAM

A Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat elhatározta, hogy az évtől kiemelten támogatja az utánpótlás sportot. Ennek bizonyítéka a kétfordulós (tavaszi-őszi) pályázat, melyen sportágunk, a tájékozdási futás is nyert.

Így nyílt lehetőség megyei szövetségünk „helybe visszük a sportágat” elnevezésű, több tíz éve tartó programjának kibővítésére. Lényege, ismert környezetben lakóhely, iskola környékén egyszerű településtérképen bemutatni, megismertetni a sportágat verseny keretében, felkelteni az érdeklődést a tájékozdási sportágak iránt.

A rendezvényeket minden esetben egy intézményre építettük, és onnan bővítettünk tovább.

A versenyek előtt sportág ismeretöt tartottunk, és bemutattuk a tájékozdási futás felszereléseit azok használatát.

Rendezvényeink ez évben Derecskén, Nyíradonyban, Polgáron, Hajdúhadházon voltak, tavasszal és ősszel, több mint ezer fiatal tevékeny közreműködésével, a kitűzött pályák teljesítésével.

Munkánkat segítették a helyi pedagógusok, intézményvezetők,

A sportág ismertetése verseny előtt

dolgozók: Baji Mária, Baranya Károly, Dóráné Rizmayer Mária, Kondásné Erdei Mária, Kovácsné

Ismerkedés az ellenőrzőponttal

Frank Magdolna, Mercsné Kecznai Ilona, Nagy Tibor, Simonné Dublinzsi Ibolya, Tóth Lajos.

A szakmai program bonyolítását a Debreceni Nagyerdő Sportkör versenybírói végezték.

Reméljük, hogy a program továbbra is működni fog, a lehetőségek tovább bővülnek, és így több helyen tudjuk bemutatni, megszerettetni a természetben üzhető sportágakat, elsősorban a tájékozdási futást, ezt az életformát olyan helyen is, ahol erdő, tájékozdási futó térkép nincs a közelben.

Verseny az Archeoparkban

Virág István

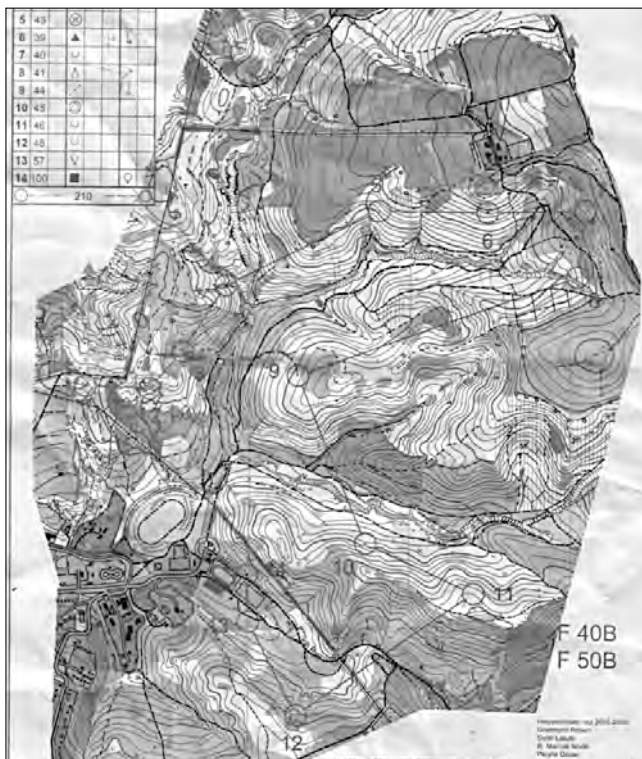
SIKERESEN ZÁRULT A SALGÓ KUPA VERSENYSOROZATA

Szó, ami szó, év elején, mint a Snapokban kiderült, egy újabb sikeres „vállalkozásba” kezdett a salgótarjáni Dornay SE tájfutó szakosztálya. Az áprilisi hosszú távú somoskői országos egyéni tájfutóbajnokság döntőjébe be nem került versenyzők számára egy új regionális rangsoroló minősítő versenylehetőséget biztosítva, útjára indította a Salgó kupa versenysorozatát! Mint a fővárosban és néhol más vidéken is, ez a „kis regionális versenysorozat” itt is beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Nyáron a Dornay elmúlt évben sikeres versenybíró vizsgát tett fiatal leányainak fő szervezésében bonyolította le meglepően jó versenypályákon Salgóban a térségében a második forduló, míg a napokban, Salgótarjában, a Tó-strand környékén a Dornay fiú rendezőgárdája zárta a sort. A fiúk által kijelölt versenypályák ezúttal a mindenki által várt év végi levezető verseny jellegét felrúgva, ezúttal komoly szintkülönbségekkel párosult, de ha nehezen is, sikeresen kibírtuk a záró fordulót (vagy már mi öregek fáradtunk el az év végre).

Talán egy dolog hiányzott a végén, az összetett eredményhirdetés. Jövőre, ha ismét lesz Salgó kupa versenysorozat, célszerű lenne talán azon versenyzőket is díjazni, akik mindhárom fordulóban megtisztelték ezt a nőgrádi versenyt, és ott eredményesen szerepeltek. Végül itt jegyezném meg, hogy a versenysorozat kétségtelenül két új felfedezettje éppen a rendező egyesület, a salgótarjáni Dornay színeit képviselő, más sportágakból átpártolt Fehérvári Dániel (labdarúgás) és Papp Ildikó (atléta) voltak.

Zentai József

Szenior pálya a III. fordulóban

Fehérvári Dániel

Papp Ildikó

Szunyogh Emese eredményhirdetésekor a dobogó legfelső fokára állhatott fel

A KÖBÁNYAI TK LETT A VÁNDORSERLEG VÉDŐJE

Több évtizedes baráti sportkapcsolatot ápolva idén is a versenyszezont követően november végén került sor a szlovákiai Kováčová fürdőhely, illetve Zólyom mellett a Besztercebánya-Zólyom-Budapest (KTK) városok tájfutó hármasviadalára.

Ebben az évben a Juraj Prekop által vezetett rendezői stáb egy éjszakai és egy nappali futam teljesítését jelölte ki a résztvevők számára.

Éjszaka Kováčová fürdőhely közelében normáltávon a tavalyi helyesbítésű Marina nevű M=1:5000-es térképen küzdöttek meg egymással a versenyzők. Újdonságként itt került debütálásra a KTK új elektronikus versenycsomagja is. Másnap, a mai napig jól használható, három évvel ezelőtti, magyar készítésű M=1:10000-es méretarányú Dominol nevet viselő, túlnyomórészt fehér erdős, technikás, olykor komoly szintkülönbséget is magában hordozó terepen dönthették

el a versenyzők két futam összesített időeredménye alapján a vándorserleg sorsát. Ez most a korábbi évektől eltérően kevesebb létszámmal kiutazó, Valkony Ferenc által vezetett Budapest (Kőbányai TK) csapatának sikerült. A pontverseny második helyén a besztercebányaiak, a harmadikon pedig a vendéglátó zólyomiak végeztek. A hármasviadal küzdelmein kívül a magyar klubcsapatok versenyzői közül az ifjúsági fiúknál a még serdülőkorú, salgótarjáni Dornay színeit képviselő Fehérvári Dániel, szenior 45 éveseknél pedig Filo György (DIS) szerzett kategóriagyőzelmet.

A hármasviadalon győztes magyar csapat tagjai voltak többek között: Valkony Ferenc csapatvezető-versenyző, Kerényi Szofi, Balla Katalin, Szunyogh Emese, Gelei Zsuzsa, Fekete András, Ribényi Imre, dr. Szunyogh József, Tersch Antal, Zentai József, stb.

Popey

Valkony Ferenc a TIKO kupa vándorserlegével

RAISZ ERVIN ÉS IZSÁK IMRE

Két, hazánkban alig ismert, de külföldön igen megbecsült magyar származású tudós, a XX. századi földmérés és térképészeti jelesei. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Klinghammer István akadémikus, az ELTE Térképtudományi Tanszékének volt vezetője rengeteg előadást tart és ezekben szinte mindig megemlíti, hogy a világ négy XX. századi magyar földmérő-térképészt tart számon: gróf Teleki Pált, Raisz Ervint, Izsák Imrét és Radó Sándort. (A nemzetközi összefogással készülő térképtörténetben közülük csak Radó kapott önálló címszót.) Amikor én ezt először hallottam tőle, igen meglepődtem, hiszen két nevet még csak nem is hallottam annak előtte. Mentségemre szolgál, hogy ez elég régen volt és a két tudós lényegében teljes munkásságát Amerikában végezte.

Érdekes, hogy a két ismertebb név tulajdonosa mai ismereteink szerint nem találkozott, Radó (jóval Teleki halála után) lényegében a Teleki által alapított tanszéket vezette a Közgázson. Radó előtt ki sem lehetett ejteni elődjének nevét (valószínűleg annak a zsidótörvények létrejöttében játszott szerepe miatt). Amikor egyszer egy újságírónnal jóízűen beszélgett,

teljesen megfagyott a hangulat, amint kiderült, hogy az ifjú hölgy munkahelyi főnöke Rónai András, aki Teleki egyik közeli munkatársa volt. Tette ezt annak ellenére, hogy beszélgetőtársa Teleki halálakor még nem is élt.

Radó munkásságát az előző számban vázoltam röviden, azóta kétnapos nemzetközi konferenciát tartottunk róla születésének 110. évfordulóján és emléktáblát is avattunk az Intézet diszudvarán. Teleki Pál méltatására még visszatérek, most a két „amerikást” mutatom be.

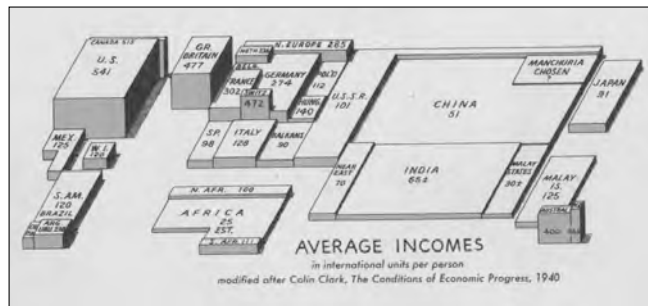
Raisz Ervin (Erwin Raisz) 1893-ban Lőcsén született, és 1968-ban Bankokban hunyt el. Építőmérnöki és építész diplomát a budapesti műegyetemen szerzett. Katonai szolgálatot teljesített az első világháborúban és 1923-ban New Yorkba emigrált. A Columbia egyetemen PhD tanulmányokat végzett és közben térképészetet tanított. 1931-től a Harvard egyetemen folytatta munkásságát, ahol a térkép-gyűjtemény kurátora is volt. Két alapvető térképészeti művet írt: a General Cartography (1938) és Principles of Cartography (1962). 1963 májusában Budapestre is ellátogatott, ahol nagy tisztelettel fogadták. Tájéformák térképészeti ábrázolása címen előadást tartott a Kossuth Klubban. Az előadás témája egy Raisz által továbbfejlesztett domborzatábrázolási módszer, amely figyelembe veszi a területek geológiáját és morfológiáját is, mind-

amellett nagyon látványos. Ez a technikát, amelyet fiziográfiai módszernek nevezett el, Raisz művészi szintre fejlesztette. A túloldali térképrészlet az 1944-es Atlas of Global Geography című művéből való, ebben nagyon sok érdekes térképszerű ábrázolást is találunk, amelyeket manapság kezdenek újra „feltalálni”. Ezek közül a világ átlagjövedelmeit bemutató vázlatot mellékelem.

A négy híresség közül a legkésőbb született, épp idén lett volna 80 éves, Izsák Imre. Zalaegerszegen nevelkedett pedagógus családban, később a híres kőszegi katonai alreál iskolába (Iskola a határon) majd az esztergomi hadapród iskolába került. Nyugati hadifogság után Zalaegerszegen érettségizett. Már korán kitűnt kiváló matematikai képességeivel, ezért az ELTE mat-fiz szakán diplomázott, de már tanulmányai alatt dolgozott az MTA Csillagászati Kutató Intézetében. 1956-ban emigrál, rövid európai munkák után (Zürich, Locarno) Amerikába hívják. 1959. szeptember 1-től a Smithsonian Institution Astrophysical Observatory-ban és a NASA égimechanikai osztályán dolgozik, itt éri el legnagyobb sikereit.

Nevéhez fűződik, hogy mintegy harmincezer műhold-észlelésből egy méteres (!) pontossággal meghatározta a Föld elméleti alakját, az úgynevezett geoidot, aminek pontos ismerete nagyon fontos az űrutasításban. A geoid egy szabálytalan test, a matematikailag leírható forgástestektől kifelé 63, befelé 73 méter a legnagyobb eltérése. Izsák Imre 1964-ben USA állampolgár lett és 1965-ben Párizsban szívrohamban elhunyt. A Hold túlsó oldalán kráterek neveztek el róla, a Bolyai-, Eötvös-, Kármán-, Szilárd- és Neumann-kráter közelében.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum
Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu**

VISSZA A BORÓKÁBA!

Ha igazán őszinte akarnék lenni, azt mondanám, hogy most már jó pár esztendeje a Serdülő-Dénes Zoli duett rajzolja meg a magyar tájfutó szezon kottáját az első és legutolsó hangjegyeket. Nincs is szebb ajándék nekünk tájfutóknak, mint hogy ők, az év két olyan időpontjában igyekeznek színvonalat nyújtani, amikor az időjárás még igen mostohán bánhat velünk és velük.

Igen, színvonalat. Mostanában egyre gyakrabban hangzik el ez a szó a magyar tájfutók köréből, hisz ki vagyunk rá éhezve, néha már úgy hiányzik, mint

egy falat kenyér. Szerencsére ez a sportág és annak családja nem mohó, igazán kevéssel is beéri. Egy jó terep, ahol tényleg leizzadunk a térkép böngészésétől is, sokunknak maga a mennyország, és nem sajnálunk ezért többet is kiadni mind időben, mind pénzben. Hallhatjuk, olvashatjuk, hogy ez egyre inkább jellemző ránk, hisz a velencei tájfutás is igazi unikumnak számít mindnyájunknak (özönlenek rá a magyarok!), és micsoda élvezet végre kiszabadulni például a Bükkből és agglomerációjából, ahol az elmúlt évet töltöttük oly sok versenyen. Remélem mindenkinek a fülébe ültettem a bogarat, hogy ez a fajta tájfutó szemlélet

szerez érvényt magának egyre jobban, pedig a valóságban ez mind nem igaz!

Jómagam részt vettem idén is az Őszi Boróka kupán és vállaltam, hogy beszámolok róla, de ennél egy kicsit most többről van szó. Szeretném kicsit beágyazni a köztudatba, hogy ez a verseny – annak ellenére, hogy nem rangsoroló – igenis létezik, mi több, a fent említett fő szempontból (vagyis a színvonalas terep/térkép, és az igazi tájékozódási készség igénye) az idei szezon dobogóján van a helye, talán nem is a legalsón. Ha valaki belelapozott a verseny kiírásába, akkor meglátva a Kaskantyú szót, rögtön megindult a nyálelválasztása, a kísértés óriási volt. A 7 évvel ezelőtti Hungária kupán debütált először az ősbőrökás és (számomra) osztatlan sikert aratott. Így egy jó pontot már is elnyert. A térkép készítője – Dénes Zoli – sem lehet titok, hisz amellett, hogy idehaza a makulátlan minőséget képviseli, ráadásként még a falu szülöttje is. Hogy ennek ellenére miért vagyok kénytelen a látogatottságot nézve a harmadik vonalba degradálnom ezt a rendezvényt, az örök rejtély marad számomra. Egy kis statisztikát készítettem, ami tovább növeli az értetlenségemet, de talán el is indít valami építő folyamatot. Mindenki számára egyértelmű, hogy a novembert csak egy verseny uralja immáron több évtizede, és ez így is marad életfogytiglan. Ez nem más, mint az Őszi Szpari. Eszem ágában sincs elmarasztalni eme verseny rendezőit, hisz én is minden évben rávágok az enter-re, amikor az Entry-ben regisztrálok magam, de ami tény, az tény. 15

éves „pályafutásom” alatt mindösszesen 2 terep lett beáldozva e derbinek, amiből az egyik már vagy 9 éve el is sorvadt. A Vértes ősszel gyönyörű, de az a közhelyes kifejezés, hogy leversenyezett terep, semmit nem mond. Lassan kiütésünk nő tőle. Ettől függetlenül óriási keletje van. Megnézve azonban, hogy az országhatáron belül hányan neveztek ide és hányan az Őszi Borókára, bizony erős fejkavargatást csikart ki belőlem. Itt persze nem a nyugati végvárrendszer őrtornyairol beszélék (SMAFC, ZTC, NKZ, stb...) hanem a Duna-medence keleti régiójáról. Hulljon le a lepel: Míg a HTC-NYV-SZV-FSC kvartett összesen 70 ember delegált a Vértesbe (és a néha teljesen fantáziátlan vonalvezetésű pályákra), addig a közlebb eső Kaskantyúra 12-en voksoltak csupán, pedig min-

denki számára egyértelmű, hogy hol élvezheti ki igazán a tájfutás értékeit. Érdekes, ezt a Párciumban (Arad, Nagyvárad, stb.) és a Délvidéken (Újvidék, Karlóca, ...) felismerik. Persze nem én vagyok a Kalocsa-HSE tengely ügyvédje és szóvivője, de ezúton is szeretném nekik kifejezni elismerésemet és hálámat, hogy egy évben négyszer is lehetőséget adnak, hogy meg-hemperegjek térképpel az ősbó-rókásban, mindegy hány sebből vérzem, és hogy éjjelente álmatlanul forgolódom a boróka csipésétől. Elvitathatatlan tény is, hogy kitűnő szociális értékkel is rendelkezik egy ilyen verseny, hisz itt nincsenek szabályok, nincsenek ellenfelek, csak és kizárólag bajtársak. Mindenki egyet akar: életben maradni. Célba érkezéskor is alig győzi számolni az ember, a neki hálál-kodó sporttársait, hogy meg-

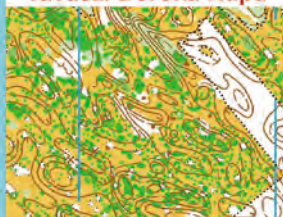
mutatta, éppen hol van. Nem csodálkoznék, ha románcok is szövődnének egy-egy közös kooperáció alatt. Mindezek dacára, ellentétben oly sok „nagy” versenytől, itt nem látni szomorú vagy épp bosszankodó arcokat, függetlenül attól ki, hol végez. Itt nincsen előre lefutott verseny, hisz az utolsó méte-rig is elveszhet az ember, ezzel kiszállva a küzdelemből. Nem kívánom külön részle-tezni az idei őszi eseménye-ket, mindenki, hangsúlyozom, MINDENKI jól érezte magát. Száz szónak is egy a vége. Olyan értékeket képvisel a Tavaszi és Őszi Boróka, ami egy tájfu-tótól sem életidegen, amiben rengeteg munkája van minden rendezőnek. Cserébe ők csak egyet kérnek, aki teheti, jöjjön el egyszer a Borókára!

Szebe Isti

HSE féloldal

Köszönjük a részvételt versenyekinken!

Tavaszi Boróka Kupa

Hegyisport Kupa

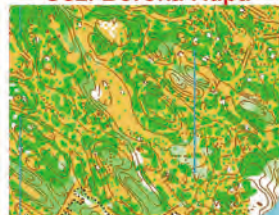
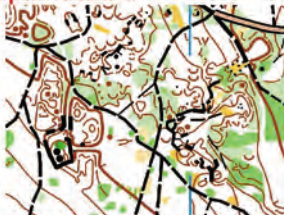
SZTK Hungary

Szentendre Kupa Ausztria

Őszi Boróka Kupa

<http://lazarus.elte.hu/tajfutas/hse>

RENDRAGYÓ JEGYZŐKÖNYV

A PVSK tájfutói november 21-én 11 órakor a Mediterrán hotelben tartották évszázónapi szakszaktalálkozójukat.

A résztvevők egy része egy hosszabb futással melegített, a többiek pedig fél 11-től gyülekeztek. A teremben helyükre kerültek a megszokott dolgok, a PVSK zászló, a vetítővászon, a WMOC2011

reztünk, 8 versenyzőnk szerepelt valamelyik válogatottban, nem is akárhogyan...

Ezután Vincz értékelte, felelevenítette a sikereket, méltatta a legjobbakat, elismeréssel beszélt a válogatottak szerepléséről. Számára is meglepetést okozott a fiatalok – Máté, Marci, Filó, Attila – nagyszerű helyállása az Ifi EB-n. Nem maradhatott ki a beszámolóból az év legfontosabb eseménye, az augusztusi világ bajnokság sem, amelyen 4 kerettagunkból végül Kelemen Detti vett részt. A bajnok

hogy ő bizony el akar indulni a 2011-es szenior VB-n. Bízunk benne, hogy az a fránya téli combnyaktörés addigra már nem akadályozza ebben. – Akkortájt 92 éves lesz... Kelemen János egy, a közeljövőben rendezendő „állati” tesztfutásra invitálta a jelenlévőket. Talán az állatkertbe?

A torta – ami egy „tájfutó bója” és „klub jelvény” – elfogyasztása közben jó hangulatú beszélgető csoportok alakultak ki.

A távozók egy-egy bajnoki naptárt vihettek magukkal.

15 óra elmúlt, amikor a szervezők is pakolni kezdtek. Ennek a versenynévként ezennel vége.

Az új idény, új célokkal és kihívásokkal veszi kezdetét december elején az alapozással.

Lipp József sz. Vezető

HELYREIGAZÍTÁS Mikor volt az első OCSB?

A Tájékoztató előző számában megjelent, az idei Országos Csapatbajnokságról tudósító cikkemben néhány mondatban felelevenítettem az OCSB-k hosszú történetét. A cikk megjelenése után több észrevételt is kaptam, miszerint az abban leírt történeti adatok nem mindenben helytállóak. Ezeket igyekszem most pontosítani, illetve kiegészíteni.

Az első OCSB dátumát a Tájfutás 1984/11 számában megjelent „CSB történelem” című cikk 1935-re teszi. Ezzel szemben későbbi források, például az 1986-os Szélerőse évkönyv már 1950-et jelöl meg az első OCSB éveként, és a korábbi, 1935-1950 közötti versenyeket inkább tájékoztatósi terepgyakorlatnak (de nem bajnokságnak) tekintik.

1955-ben hatfordulós volt az OCSB, de ezen kívül más években is volt több, 3-4 fordulós CSB. A régi forrásokból kihámozhatóan 1962-65 között rendezték együtt az egyéni OB-val. Ez utóbbiak három fordulósak voltak, egy nappali, egy éjjeli és egy éjjeli/nappali fordulólal, de mivel az éjjeli/nappali fordulóval, de mivel az éjjeli/nappali fordulóval duplán értékelték, így tulajdonképpen a háromfordulós bajnokságból négyfordulós lett.

Ezúton is köszönöm id. Argyay Gyula segítségét.

Kovács Gábor

A 2009-es bajnoki pontverseny végeredménye:

1.	PVS	364
2.	SZV	318
3.	DTC	211
4.	SIR	192
5.	SPA	187
6.	TTE	145
7.	ETC	137
8.	MOM	127
9.	SDS	108
10.	MEA	99
11.	ZTC	84
12.	GVO	77
13.	ARA	51
14.	KAL	44
15.	VTC	35
16.	GTK	28
17.	JMD	26
18.	VBT	23
19.	VHS	22
20.	TSE	22
21.	BBB	20
22.	KOS	20
23.	ESP	14
24.	=PVM	11
24.	=GOC	11
26.	PSE	10
27.	FSC	9
28.	=FMT	7
28.	=NYV	7
30.	=OSC	6
30.	=THT	6
32.	HTC	5
33.	TTT	3
34.	MAF	2
35.	HSP	1

BAJNOKÁINK '09

MÁRCIUS

H	K	S	C	P	S	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

FEBRUÁR

H	K	S	C	P	S	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

APRILIS

H	K	S	C	P	S	V
5	6	7	1	2	3	4
12	13	14	8	9	10	11
19	20	21	15	16	17	18
26	27	28	22	23	24	25
		29	30			

M.Á.JUS

H	K	S	C	P	S	V
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

NOVEMBER		H	K	S	C	P	S	V
		1	2	3	4	5	6	7
		8	9	10	11	12	13	14
		15	16	17	18	19	20	21
		22	23	24	25	26	27	28

OKTOBER

H	K	S	C	P	S	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

SEPTEMBER

H	K	S	C	P	S	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

DECEMBER

H	K	S	C	P	S	V
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
97	98	99	90	91		

JÚNIUS

H	K	S	C	P	S	V
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

JULIUS

H	K	S	C	P	S	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

AUGUSTUS

H	A	S	C	P	S	V
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Fő csapatbajnokság:
Baumholzer Máté
Turcsán Gábor
Kovács András

8 sprint
6.hely váltó

Kaxal Márton
F16
középtáv
B 6.hely normál

F40
középtáv

N14 váltót:
Viniczal Csé
Vonyó Virág
Becze Ríta

Erő váltó és
POCS:
Péley Domokos
Nagy Attila
Kazai Márton

5	6	7
2	13	14
9	20	21

Turcsán Gábor	N20	hossztáv	Péley Dorottya	N20	hossztáv
F20	normáltáv	rövidtáv	Péley Domokos	F16	normáltáv
		normáltáv	Vincze		normáltáv

4 Csenge
táv

Edző: Vincze János

POCS F20:
Turcsán Gábor
Baumholzer Mária
Hardi Balázs

F18
hosszútáv
rövidtáv
középtáv
normáltáv

Egyesületi váltó:
Vonyó Péter
Kovács

Domján Zsuzsanna, Péley Dorottya, Kelemen Bernadett

2010

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS 2010-RE

Jövőre változások lesznek a Tájéoló megjelenésében. Az eddigi 10 szám helyett csak 8 szám fog megjelenni, de számonként 8 oldallal bővebb terjedelemben, így éves szinten a terjedelem nem változik. Egy szám 40 oldalas lesz + középen az eredmények oldalai. További jelentős változás: újabb 8 színes oldallal bővül a lap, tehát minden számban 24 színes oldal lesz, így könnyebb lesz térképeket, színes fotókat közölni. A kevesebb megjelenéssel az egyre növekvő postaköltségeket kívánjuk csökkenteni.

Mindezek mellett nem emeljük az előfizetési díjat, sőt akik még az idén előfizetik a lapot, azoknak kedvezményt is adunk. Az idei világbajnokságról készült „Különszám”-ot megküldtük minden előfizetőnknek, de annak az ára 300 Ft, ezt csak az interneten tettük közzé. Biztos ennek tudható be, hogy eddig még kevesen fizették be ezt az összeget. A szövetség támogatóinak tiszteletpéldányként küldtük ki ezt a számot. Másoktól a jövő évi előfizetési díjjal várjuk a különszám árát.

Tehát a jövő évi árak:

Az éves előfizetési díj 2010-re 4900 Ft, külföldre 7900 Ft.

Aki 2009. december 31-ig előfizeti a lapot: 4500 Ft, külföldre 7500 Ft.

Jövőre is lesz DVD melléklet, amelynek költsége további 1000 forint. VB Különszám ára: 300 Ft.

Akik támogatják a szövetséget, azoknak tiszteletpéldányt küldünk, az Arany és Ezüst fokozatú támogatóknak DVD-t is.

Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelt csekken vagy átutalással (Számlasszám: **11705008-20411419** Budapesti Tájfutók Szövetsége) kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkekre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekkel „Közlemény” rovatába nem „Tájéoló előfizetés”-t, hanem „Támogatás”-t (valamint az adóigazolvány számot) kell írni. Ügyeljünk arra, hogy a támogatás december 31-ig be is érkezzen, mert csak így adható igazolás az ez évi támogatásról. Az év hátralévő rendezvényein, valamint a BTF SZ-ben és a téli edzéseken személyesen is előfizethető az újság. Várjuk az előfizetéseket!

Sport- és rendezvényszervezők!

Ideai ajánlatunk rendezvény szervezéshez:

- rajtszámok: futó-, kerékpárversenyekre laminált papír alapon
- kordon szalagok: 10-40 cm szélességben
- reklám molinók ponyvára, reklámtáblák
- passztartó szalagok: szitázott vagy szublimált, egyedi felirattal vagy felirat nélkül

Díjazáshoz:

- érem: kétoldalas, öntött, egyedi felirattal
- éremszalag: egyedi feliratú, szitázott vagy szublimált
- póló, tenisz ing, pulóver több minőségben, széles színválasztékban, emblémázva
- fehér frottier fejpánt, emblémázva

egyedi különszám
passztartó-szalag
ponyva-molind
póló pulóver rajtszám
reklámtábla tenisz ing
érem éremszalag
fejpánt kordonszalag
passztartó-szalag
ponyva-molind
póló pulóver rajtszám

Grafic-Com Bt.

Matthe István
1031 Budapest
Malomkerék u.1.
Tel./Fax: 06/1-242-3945
Mobil: 06/20-9573-165
e-mail: matthe@rubicom.hu

Teszteld a 2010-év
új inov-8 tájfutó vagy terepfutó
cipőjét. Mindezt egy sikeres
pályázattal megteheted.

inov-8

oroc 280

Pályázati feltételek:
www.multiNavigator.hu -n

Pályázati határidő
2009. december 13. vasárnap

**AZ EVOLÚCIÓHOZ IDŐ KELL ...
... DE ADDIG IS ...**

inov-8.com

multiNavigator.hu
a gpstrade csoport tagja

Boldog karácsonyt és sikeres új évet kívánunk

Fotó: Török Tibor

Címlap: Az Őszi Spartacus Kupa 2. napján meredek domboldalon kellett az utolsó pontról lefutni
Hátsó borító: Tengerparti ellenőrzőpont a velencei versenyen magyar zászlóval

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA